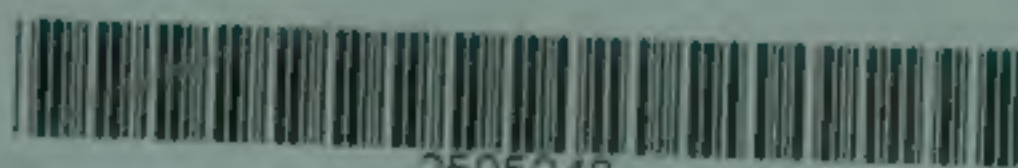

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

SECRET DE SERVICIU

INFRACȚIUNI
— CONTRA —
SECURITĂȚII
STATULUI

2505948

D 008712, Vol. 1P48

18712 / 1 part 48

C.I.D. — EDITORIAL

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

SECRET DE SERVICIU
893

INFRAȚIUNI
CONTRA
SECURITĂȚII STATULUI

AUTORI

Col. Dr. TIBERIU VÂRȘA
Mr. STELIAN IVAN
Mr. ALEXANDRU OLARU

C.I.D. — Editorial
— 1989 —

IN LOC DE PREFATA

Executarea la un nivel calitativ superior a sarcinilor și misiunilor ce revin organelor de securitate — în etapa actuală și în perspectivă — impune, cu o legătură a dezvoltării continue a democrației muncitorești-revoluționare, îmbunătățirea neobârnată a legislației socialiste, realizarea și aplicarea întotdeauna în practică a hotărârilor și actelor normative care privesc munca de securitate.

Așa cum scria încă cu numeroase prilejuri secretarul general al partidului, comandantul nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, căle îndreptă: „Să vrem ca nimeni să nu fie judecat și pedepsit pe nedrept, dar, în același timp, nimeni care încălca legile țării, interesele poporului să nu rămână nejudecați și nepedepsiți”.*)

În acest câmp, prevederile părții speciale a Codului penal referitoare la infracțiunile contra securității statului constituie un sistem esențial de referință pentru întreaga activitate de securitate, în vederea interpretării și aplicării unitare a normelor legale, precum și pentru evaluarea justă a risicului social al faptelor și fenomenelor cu care se confruntă, cât și a celor persoane de abuzarea lor.

Pentru organele de cercetare ale securității, infracțiunile prevăzute în art. 155—173 Cod penal constituie obiectul principal de activitate, competența lor fundamentală în sistemul organelor judiciare ale statului. Cunoașterea de către ele a modului de incriminare a faptelor îndreptate împotriva securității statului, a celor mai grave fapte de natură a căror atingere unității, independenței, suveranității statului, economiei naționale, ordinii noastre socialiste și celorlalte valori sociale fundamentale este o necesitate, o condiție prealabilă și indispensabilă în activitatea lor de prevenire a oricărui fapt sau fenomen care ar putea leza securitatea sau interesele statului.

*) Nicolae Ceaușescu, Exponere cu privire la unele probleme ale securității statului, economiei naționale, ale muncii, culturii și politico-educative, precum și ale relațiilor internaționale, 23 aprilie 1968, Editura Politică, București, 1968, p. 25.

Realizarea unei lucrări analize referitoare la infracțiunile contra securității statului, deși nu acoperă în întregime domeniul de competență al organelor de securitate, este de natură a umple un gol resimțit în activitatea de perfecționare a pregătirii profesionale a cadrelor, asigurând — cel puțin în parte — necesitățile actuale pe această linie.

Bazată pe o amplă documentare teoretică și o bogată practică judiciară, lucrarea de față se dorește a fi un instrument util, în sensul menționat, menit să stimuleze gândirea prospectivă a aparatului de securitate, în vederea evaluării temeinice a pericolului potențial pe care-l pot prezenta pentru valorile sociale protegute de legea penală o serie de fapte și fenomene cu care se confruntă. De asemenea, cunoașterea adecvată a conținutului infracțiunilor, a modalităților faptice de comitere a acestora poate și trebuie să constituie o premisă importantă a examinării temeinice, cu tot discernământul a implicațiilor (politice, economice, sociale) ale diverselor fapte și manifestări care ar putea evolua în direcția lezării securității statului.

AUTORUL

Capitolul I

SECURITATEA STATULUI — VALOARE SOCIALĂ DEOSEBIT DE IMPORTANTĂ PENTRU POPORUL NOSTRU. SARCINILE CE REVIN ORGANELOR DE SECURITATE DIN DOCUMENTELE DE PARTID ȘI LEGILE ȚĂRII PENTRU PREVENIREA ȘI COMBATerea FAPTELOR DE NATURA A PUNE ÎN PERICOL SECURITATEA STATULUI

Secțiunea I

NOTIUNEA DE SECURITATE A STATULUI NOSTRU SOCIALIST ȘI IMPORTANȚA ACESTEI VALORI SOCIALE

În etapă actuală, statul nostru are de îndeplinit multiple sarcini în toate domeniile vieții economice, sociale și politice, de care depinde opera de înlăptuire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare a României spre comunism. Pentru realizarea acestora, el trebuie să se bucure de securitate deplină, să fie în afara oricărui pericol — dinăuntru și din afară — care ar putea amenința puterea de stat, baza social-economică a țării, suveranitatea, independența și integritatea sa.

În această accepțiune, securitatea statului constituie o valoare socială fundamentală, de existență și nestingherită ei înlăptuire depinzând normala dezvoltare a statului nostru socialist.¹⁾ Ea reprezintă starea socială, economică și politică ce asigură existența și dezvoltarea de sine stătătoare a statului, independența, suveranitatea și integritatea teritorială a acestuia. Îndeplinirea funcțiilor interne și externe ale statului nu se poate realiza decât într-un climat de siguranță, care să excludă orice pericol pentru existența și exercitarea puterii de stat.

Securitatea statului privește toate acele valori social-politice care asigură existența ca stat a Republicii Socialiste România, stabilitatea și normalitatea relațiilor sale interne și externe, create și promovate printr-un ansamblu de măsuri de apărare a suveranității, independenței, uni-

¹⁾ G. Antoniu, C. Bulai, Gh. Chivulescu, *Dictionar juridic penal*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1978, p. 258.

tații statului și a orînduirii socialiste, absolut indispensabile pentru desfășurarea muncii pașnice de făurire a noii societăți.

Rezultă deci că prin securitatea statului se înțelege acea stare de fapt care exclude orice pericol din interior sau din exterior de natură a afecta, într-un mod sau altul, existența sa, orînduirea socialistă, suveranitatea, independența și unitatea puterii de stat și-i permite să-și îndeplinească nestingherit funcțiile sale interne și externe.

Securitatea statului nostru socialist este unică și indivizibilă și depinde de un ansamblu de condiții interne și internaționale de ordin politic, economic și militar. Fiind o valoare socială fundamentală și complexă, apărarea ei împotriva oricărei acțiuni care ar pune-o în pericol reprezintă o activitate socială vitală. Aceasta se poate realiza prin toate mijloacele — juridice și extrajuridice —, urmărindu-se salvagardarea mărețelor cuceriri ale socialismului, asigurarea independenței, suveranității și integrității patriei noastre ¹⁾.

Înfăptuirea reală a securității statului presupune destinderea relațiilor interstatuale, crearea unui climat de încredere și colaborare pașnică, bazat pe egalitatea în drepturi, neamăstecul în treburile interne, înlăturarea forței și amenințării cu forța, avantajul reciproc — principii consecvent promovate de statul nostru pe plan extern ²⁾.

În consecință, se poate aprecia că securitatea statului are atât o dimensiune internă, care cuprinde organizarea politică, funcționarea în condiții normale a tuturor organelor de stat și drepturilor politice fundamentale ale cetățenilor, cât și o latură externă, concretizată în suveranitatea, independența și unitatea statului, precum și în relațiile Republicii Socialiste România cu alte state, ambele aflându-se într-o strînsă intercondiționare, ca elemente componente ale unei valori social-politice fundamentale și unice.

Secțiunea a II-a

SARCINILE CE REVIN ORGANELOR DE SECURITATE DIN DOCUMENTELE DE PARTID ȘI LEGILE ȚĂRII PENTRU APĂRAREA SECURITĂȚII STATULUI NOSTRU SOCIALIST

Așa cum prevăd documentele partidului nostru, organele securității statului trebuie să vegheze cu strășnicie, împreună cu întregul popor, la salvagardarea mărețelor cuceriri ale socialismului, apărarea intereselor

¹⁾ A se vedea în acest sens: Nicolae Ceaușescu — *Message adressé aux travailleurs du Ministère de l'Intérieur au prétexte de l'accomplissement de 30 ans de la création des organes de sécurité* — 31 août 1978, in *Roumanie sur le chemin de la construction de la société socialiste multilatérale développée*, vol. 16, Editura Politică, Bucarest, 1979, p. 593—594.

²⁾ Nicolae Ceaușescu, *Raport la Conferința Națională a P.C.R.*, 14—16 decembrie 1967, Editura Politică, Bucarest, 1967, p. 61.

poporului, garantarea independenței și suveranității patriei ³⁾. În același timp, organelor de securitate le revin sarcini importante în asigurarea muncii creatoare a poporului, a liniștii publice, în lupta pentru apărarea și dezvoltarea proprietății socialiste, pentru întărirea ordinii în întreaga viață socială ⁴⁾.

Ca organe speciale ale statului, însărcinate cu apărarea cuceririlor revoluționare, a independenței țării, a proprietății obștești, organele de securitate trebuie să acționeze în așa fel încît să asigure munca pașnică a întregului nostru popor, care își consacră energiile făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate ⁵⁾.

Sarcini importante revin organelor securității în lupta împotriva agenților imperialismului, a acelor care ar încerca, sub orice formă, să atenueze la cuceririle revoluționare ale clasei muncitoare, ale întregului popor; ele sînt chemate să asigure ordinea și munca pașnică a națiunii noastre ⁶⁾.

Nu trebuie să trecem cu vederea faptul că pe plan internațional are loc, în ultimul timp, o activizare a forțelor reacțiunii și fascismului, care, sub diferite forme, încearcă să reînvie practicile și concepțiile retrograde, rasiste, atât în viața ideologică și politică, cât și în cea socială din diferite țări. Asistăm, în acest cadru, la o intensificare a activității de pondere a socialismului, a țărilor socialiste. Se profită de diferite lipsuri și greutăți, de unele stări de lucruri negative dintr-o țară sau alta, pentru a se pune sub semnul întrebării însăși esența socialismului, a principiilor sale, a concepției revoluționare despre lume. Față de România, o serie de cercuri reacționare recurg, de asemenea, la tot felul de denaturări, la prezentarea negativă a muncii și realizărilor poporului nostru, apelînd la unele elemente de clasă, fasciste, legionare, la cei care și-au trădat țara și sînt gata, pentru „un pumn de arginți”, să se pună în slujba oricui pentru a-și ponegri poporul și patria, pentru a ponegri socialismul ⁷⁾.

Activitatea organelor de securitate trebuie îndreptată însă numai împotriva elementelor care se dedau la acțiuni ostile construcției socialiste.

³⁾ Nicolae Ceaușescu, *Discurs la dimineața oferit de Ministerul Apărării Naționale și Ministerul de Interne cu prilejul celei de-a 55-a aniversări a zăririi de unire și împlinirii a patru decenii de acțiune revoluționară în vîndul partidului* — 27 ianuarie 1973, in *Roumanie sur le chemin de la construction de la société socialiste multilatérale développée*, vol. 8, Editura Politică, Bucarest, 1973, p. 129.

⁴⁾ Nicolae Ceaușescu, *Message adressé aux travailleurs du Ministère de l'Intérieur au prétexte de l'accomplissement de 30 ans de la création des organes de sécurité* — 31 août 1978, in *Roumanie sur le chemin de la construction de la société socialiste multilatérale développée*, vol. 16, Editura Politică, Bucarest, 1979, p. 593.

⁵⁾ Nicolae Ceaușescu, *Discurs la Adunarea activului de partid și a conducătorilor de conducere din Ministerul de Interne* — 23 decembrie 1976, in *Roumanie sur le chemin de la construction de la société socialiste multilatérale développée*, vol. 13, Editura Politică, Bucarest, 1977, p. 656—657.

⁶⁾ Nicolae Ceaușescu, *Raportul C.C. al P.C.R. cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al IX-lea și Congresul al X-lea și sarcinile de viitor ale partidului* — 8 august 1969, in *Roumanie sur le chemin de la construction de la société socialiste multilatérale développée*, vol. 4, Editura Politică, Bucarest, 1970, p. 300.

⁷⁾ Nicolae Ceaușescu, *Discurs la Consfățuirea de lucru de la C.C. al P.C.R.* — 7 septembrie 1979, in *Roumanie sur le chemin de la construction de la société socialiste multilatérale développée*, vol. 18, Editura Politică, Bucarest, 1979, p. 690.

atenție la cuceririle revoluționare ale poporului, se pun în slujba reacțiunii străine, devenind, prin aceasta, trădători de patrie¹⁾.

Organele de securitate trebuie să acționeze în strinsă legătură cu organele de partid și sub conducerea acestora, având în vedere că toate măsurile pe care le iau să asigure munca pasnică a celor ce muncesc, să împiedice orice activitate potrivnică patriei, să contribuie la întărirea și lărgirea continuă a influenței și autorității partidului nostru în rîndul maselor largi populare²⁾. Ele trebuie să raporteze sistematic organelor de partid felul în care își duc la îndeplinire sarcinile ce le revin, mai ales cum acționează pentru aplicarea politicii partidului în domeniul lor de competență³⁾.

Cu organe ale statului socialist, ale democrației muncitorești-revoluționare, organele de securitate au datoria să acționeze permanent — în toate împrejurările — în strinsă legătură cu organele democratice ale muncii, cu masele largi populare în îndeplinirea sarcinilor și răspunderilor încredințate de partid și popor, în asigurarea muncii pasnice, a libertății și independenței națiunii noastre socialiste⁴⁾.

Așa cum sublinia secretarul general al partidului, comandantul nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, va trebui să veghem ca nimeni să nu fie judecat și pedepsit pe nedrept, dar, în același timp, nimeni care încălcă legile țării, interesele poporului să nu rămână nepedepsit și nejudecat. De asemenea, activitatea de securitate trebuie să se afle permanent sub controlul organelor de partid⁵⁾.

Tezele și orientările cuprinse în cuvîntările secretarului general al partidului, în celelalte hotărîri și documente de partid, își găsesc consacrarea pe plan legislativ în Decretul Consiliului de Stat nr. 121 din 3 aprilie 1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne⁶⁾.

Potrivit art. 5 pct. 1 din decret, Departamentul Securității Statului și organele din subordine au următoarele atribuții:

a) răspund de modul în care se aplică politica partidului și statului în domeniul apărării securității statului;

b) organizează și desfășoară activitatea de apărare a securității statului, în scopul prevenirii, descoperirii și lichidării acțiunilor serviciilor de spionaj străine și agenților acestora, precum și ale organizațiilor, cer-

rilor și persoanelor din străinătate, întreprinse împotriva suveranității, independenței și integrității statului român;

c) organizează activitatea de informații externe, pentru cunoașterea și contracararea planurilor și acțiunilor ostile statului român;

d) acționează pentru contracararea și neutralizarea activităților cu caracter fascist, naționalist-iredentist și de propagandă îndreptate împotriva orînduirii socialiste;

e) acționează pentru cunoașterea, prevenirea și lichidarea oricăror fapte de natură să submineze economia națională și să aducă atingere securității statului;

f) asigură securitatea conducerii partidului și statului, precum și a conducătorilor de partid și state străine pe timpul prezenței acestora în Republica Socialistă România;

g) organizează activitatea de prevenire, descoperire, neutralizare și lichidare a acțiunilor teroriste pe teritoriul Republicii Socialiste România, în cooperare cu alte ministere, instituții și organizații socialiste;

h) ia măsuri pentru apărarea secretului de stat în cadrul organizațiilor socialiste și verifică, potrivit legii, modul de aplicare a dispozițiilor legale;

i) organizează și desfășoară activitatea de contrainformații, în scopul prevenirii, descoperirii și lichidării acțiunilor serviciilor de spionaj străine și a oricăror alte acțiuni îndreptate împotriva capacității de apărare a țării și a forțelor armate ale Republicii Socialiste România;

j) organizează și desfășoară activitatea de comunicații guvernamentale, precum și de contrainformații radio pe teritoriul Republicii Socialiste România;

k) organizează și execută, potrivit legii, activitatea de urmărire penală a infracțiunilor date în competența securității statului;

l) organizează, potrivit legii, colectarea, transportul și distribuția corespondenței secrete;

m) realizează informarea cetățenilor cu cazurile de infracțiuni și alte fapte care privesc securitatea statului și asigură pregătirea contrainformativă a populației.

În conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. 3 din Decretul Consiliului de Stat nr. 121/1978, pentru activitatea de securitate Ministerul de Interne răspunde nemijlocit în fața Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Comandantului Suprem al Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România.

Așa cum rezultă din prevederile decretului sus-menționat și din numeroase documente de partid, sarcina prioritară a organelor de securitate constă în prevenirea oricăror fapte sau fenomene de natură să aducă atingere valorilor sociale privitoare la securitatea statului. În spiritul umanismului nostru socialist, prevenirea vizează nu numai înlăturarea eventualelor stări de pericol pentru securitatea statului, ci și apărarea persoanelor respective de inevitabilele consecințe legale ale faptelor lor infracționale.

De asemenea, pentru înlăturarea neabătută a legalității socialiste, organele de securitate acționează și trebuie să acționeze cu toată fermitatea, prin măsurile prevăzute de lege, împotriva celor care săvîșesc infracțiuni, nesocotesc interesele poporului, interesele generale ale

¹⁾ Nicolae Ceaușescu, Cuvîntare la Consfătuirea cu activul de bază al M.A.I. — 11 iulie 1967, în *România pe drumul construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate*, vol. 2, Editura Politică, București, 1968, p. 405.

²⁾ Nicolae Ceaușescu, Cuvîntare la Consfătuirea cu activul de bază al M.A.I. — 11 iulie 1967, op. cit., p. 406.

³⁾ Nicolae Ceaușescu, Mesaj adresat lucrătorilor Ministerului de Interne cu prilejul împlinirii a 10 de ani de la crearea organelor de securitate — 31 august 1978, op. cit., vol. 16, p. 594.

⁴⁾ Nicolae Ceaușescu, Mesaj adresat lucrătorilor din Departamentul Securității Statului cu prilejul împlinirii a 35 de ani de la crearea organelor de securitate — 29 august 1983, în *România pe drumul construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate*, vol. 26, Editura Politică, București, 1984, p. 216.

⁵⁾ Nicolae Ceaușescu, Expunere cu privire la unele probleme ale conducerii activității economico-sociale, ale muncii ideologice și politico-educative, precum și ale situației internaționale — 29 aprilie 1988, Editura Politică, București, 1988, p. 22.

⁶⁾ Publicat în *Buletinul Oficial* nr. 29 din 8 aprilie 1978, modificat prin Decret nr. 105/1980, publicat în *Buletinul Oficial* nr. 46 din 13 iunie 1980.

societății. De fapt, măsurile cu caracter penal constituite și ele forme legale de prevenție generală și specială, pedeapsa constituind atât o măsură de constrângere, cât și un mijloc de reeducare a condamnatului, avînd ca scop prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

Îmbinarea dialectică a măsurilor de prevenire cu cele de constrîngere, cu accente și în proporții determinate de particularitățile diverselor etape de dezvoltare ale societății noastre socialiste, a contribuit și trebuie să contribuie la apărarea eficientă a valorilor sociale fundamentale, a securității statului.

Capitolul II

CARACTERIZAREA GENERALĂ A INFRACTIUNILOR CONTRA SECURITĂȚII STATULUI

Secțiunea I

CONCEPTUL ȘI SEDIUL INFRACTIUNILOR

Infracțiunile contra securității statului sînt acle acțiuni sau inacțiuni, săvîrșite cu vinovăție (cel mai adesea cu intenție), care prezintă pericol social pentru dreptul statului la existență și sînt prevăzute de legea penală. Infracțiunile ce periclitează securitatea statului ori care pot aduce atingere acesteia formează o categorie distinctă în cadrul părții speciale a Codului penal. Într-adevăr, Titlul I poartă denumirea de „Infracțiuni contra securității statului”. Caracterul deosebit de periculos al acestui grup de infracțiuni este, așadar, subliniat și prin poziția prioritara pe care o ocupă în sistemul părții speciale a Codului penal.

Legislatorul penal a găsit cu cale să reglementeze toate infracțiunile contra securității statului în Codul penal, evitînd varianta prevederii anumitor fapte în legi speciale, așa cum a procedat cu alte categorii de infracțiuni. Doar în Legea nr. 8/1974¹⁾ — Legea apelor — se prevede o variantă a infracțiunii de atentat contra unei colectivități, prevăzută în art. 161 Cod penal.

Ocrotînd valorile sociale care asigură existența ca stat a Republicii Socialiste România, legea penală realizează unul dintre obiectivele sale principale, și anume acela de a apăra statul socialist împotriva infracțiunilor, îndatorire ce rezultă din chiar primul articol al Codului penal referitor la scopul legii penale.

Ținînd seama de unitatea și indivizibilitatea securității statului, actualul Cod penal a adoptat o denumire unică pentru întregul grup de infracțiuni care vizează această valoare socială, renunțîndu-se la împărțirea lor în infracțiuni contra siguranței interne și, respectiv, infracțiuni

¹⁾ Publicată în *Buletinul Oficial* nr. 52 din 4 aprilie 1974, modificată prin Decretul nr. 428 (Legea nr. 48), publicat în *Buletinul Oficial* nr. 112 din 20 decembrie 1976.

contra siguranței externe a statului, așa cum exista la noi în codurile penale anterioare, alți în cel de la 1864, cit și în cel de la 1936, și se însușește în prezent în codurile penale ale unor state capitaliste. Pe bună dreptate, s-a observat că această împărțire are la bază o concepție greșită asupra naturii pericolului ce amenință ființa și securitatea statului¹⁾. Activitatea internă și, respectiv, cea externă a statului nu reprezintă realități distincte²⁾, ci, după cum apreciază documentele partidului și statului nostru, se află într-o interdependență dialectică.

Aceste fapte prevăzute de legea penală alcătuiesc un tot unitar, care nu a permis crearea de subdiviziuni înăuntrul titlului, astfel că în dreptul nostru penal nu există o clasificare legală a lor. Dar, deși legea nu o face, necesități metodologice impun clasificarea infracțiunilor contra securității statului, după diferite criterii, asigurându-se în acest mod o cunoaștere și cercetare sistematică și profundă a conținutului acestora.

Astfel, folosind criteriul gravității, este posibilă o grupare a lor în a) infracțiuni deosebit de grave și b) celelalte infracțiuni contra securității statului. În primul grup ar intra infracțiunile prevăzute în art. 155—165 și art. 167 Cod penal, iar în secundul, celelalte infracțiuni. Infracțiunile contra securității statului pot fi, de asemenea, grupate după criterii diferite, în scopul înlesnirii studiilor lor³⁾.

Schema, a II-a

ELEMENTELE CONSTITUTIVE ALE INFRACTIUNILOR CONTRA SECURITĂȚII STATULUI

În conformitate cu prevederile art. 17 din Codul penal, pentru ca o faptă să poată fi considerată infracțiune trebuie să îndeplinească trei trăsături esențiale: să prezinte pericol social, să fie comisă cu vinovăție și să fie prevăzută de legea penală. În afară de aceste trăsături, orice infracțiune presupune existența a patru elemente constitutive: obiectul infracțiunii, subiectul infracțiunii, latura obiectivă a infracțiunii și latura subiectivă a infracțiunii. Spre deosebire de trăsăturile esențiale ale infracțiunii, elementele constitutive nu sînt în mod expres prevăzute în Codul penal. Cu toate acestea, Codul de procedură penală al Republicii Socialiste România, în art. 10, care se referă la cazurile în care punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale este împiedicată, la litera „d” prevede situația cînd faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii. După părerea noastră, legiuitorul, în prevederea menționată, a avut în vedere cele patru elemente constitutive. Lipsa oricărui dintre aceste elemente constitutive duce la inexistența vreunei infracțiuni con-

tra securității și, implicit, la imposibilitatea punerii în mișcare sau exercitării acțiunii penale⁴⁾.

După cum se cunoaște, obiectul infracțiunii este definit ca fiind valoarea socială și, respectiv, relația socială formată în jurul și datorită acestei valori, care sînt lezate sau puse în pericol prin săvîrșirea faptei socialmente periculoase⁵⁾. Acesta este obiectul juridic al infracțiunii și el diferă în funcție de categoria sau grupa de infracțiuni prevăzute în partea specială a Codului penal.

În cazul infracțiunilor contra securității statului, obiectul juridic al infracțiunii penale este format din acele relații sociale ale căror formare, desfășurare și dezvoltare normale sînt legate de apărarea acestei valori⁶⁾. Securitatea statului constituie o valoare socială fundamentală, de existența ei depinzînd însăși ființa statului, realizarea funcțiilor și sarcinilor sale în făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism. Aceste relații sociale privesc de fapt dreptul absolut, în baza căruia statul are și opune tuturor — erga omnes — dreptul său la existență, fiecare persoană avînd obligația să respecte fără nici un fel de rezervă un atare drept.

Deși Codul nostru penal, în partea specială, nu definește noțiunea de securitate a statului, prin unele texte se vede că faptele înfrîngătoare să fie trăsături în scopul de a pune în pericol această valoare. De la infracțiunea de atentat care pune în pericol securitatea statului, la actele de diversione, la sabotaj și la divulgarea secretului care periclitează securitatea statului). În alte cazuri, se fac referiri concrete la ființa statului nostru, cum sînt dispozițiile cuprinse în art. 155 Cod penal (infracțiunea de trădare), care prevăd că faptele trebuie săvîrșite „în scopul de a se suprima ori știrbi unitatea, suveranitatea sau independența statului”, art. 161 Cod penal (atentatul contra unei colectivități), care pretinde ca faptele să fie „de natură să slăbească puterea de stat” etc. În toate situațiile prevăzute în Titlul I din partea specială, fie că se fac referiri la unitatea, suveranitatea și independența statului, fie la puterea de stat ori la economia națională a Republicii Socialiste România, periclitarea valorilor menționate vizează în ultimă instanță ființa statului nostru socialist, dreptul său la existență.

Într-un obiectul juridic al acestor infracțiuni este complex, atunci cînd, pe lângă relația privind securitatea statului, prin fapta socialmente periculoasă sînt lezate în substanță și alte relații sociale apărute de normele dreptului penal. Așa este cazul atentatului care pune în pericol securitatea statului (art. 161 Cod penal), unde se vădăm și relația privind viața sau integritatea corporală a persoanei ce desfășoară o activitate importantă de stat sau obștească, ori a actelor de diversione (art. 163 Cod penal), cînd se aduce atingere inclusiv relațiilor privitoare la averul obștesc etc.

¹⁾ V. Dongoroz și alții, *Explicarea textelor ale Codului penal român*, vol. 2, Editura Academiei R.S.R., București, 1971, p. 20.

²⁾ T. Vasilin și alții, *Codul penal românesc și adnotat, partea specială*, vol. I, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1975, p. 10.

³⁾ A se vedea C. Bulai, *Curs de drept penal, partea specială*, vol. I, 1969-1970, p. 41—42.

⁴⁾ Prin efectul dispozițiilor art. 228 alin. 4 C. pr. pen., lipsa unuia din elementele constitutive ale infracțiunii împiedică și încetarea urmăririi penale.

⁵⁾ C. Bulai, *Drept penal, partea generală*, vol. I, *Infracțiunea*, București, 1964, Curs însoțit de Universitatea din București — Facultatea de Drept, p. 71.

⁶⁾ V. Dongoroz și alții, *op. cit.*, p. 20.

În doctrina¹⁾ și practica judiciară s-a mai susținut existența și a unui obiect material (obiect direct, nemijlocit) al infracțiunii, format din banul, persoana sau valoarea împotriva cărora se îndreaptă acțiunea sau inacțiunea incriminată și asupra cărora se răsfrâng urmările provocate, aducându-se astfel atingere relațiilor sociale ocrotite de norme de drept penal. În cazul infracțiunilor contra securității statului, în primul rând obiectul material la infracțiunea de trădare prin transmiterea de secrete (art. 157 Cod penal), format din documentele secrete ce au fost transmise, procurate sau deținute în vederea transmiterii, la atentatul care pune în pericol securitatea statului (art. 161 Cod penal), format de corpul persoanei ce îndeplinește o activitate importantă de stat sau obștească, iar la actele de diversione (art. 163 Cod penal) sub formă de uzine, instalații industriale, mașini, produse industriale ori agricole etc.

Justa înțelegere a categoriei de obiect juridic și material al unei infracțiuni contra securității statului ajută ofițerii de securitate la aprecierea corectă a pericolului social al diferitelor fapte, la deosebirea ce trebuie făcută între ele și la încadrarea juridică a acestora, cunoscut fiind faptul că în Codul penal infracțiunile sunt sistematizate în raport cu importanța relației sociale ocrotite pe cale penală.

Subiecții infracțiunilor contra securității statului sînt persoanele implicate în comiterea faptelor prevăzute în Titlul I al Codului penal, fie prin săvîrșirea actului infracțional, fie prin suportarea consecințelor cauzate de acesta. Doctrina dreptului penal face distincție între subiectul activ și subiectul pasiv al unei infracțiuni.

Subiectul activ al infracțiunilor contra securității statului este persoana care comite o asemenea faptă deosebit de periculoasă și care este chemată să răspundă penal. Așadar, săvîrșirea unei infracțiuni contra securității statului atrage pentru făptuitor calitatea de subiect activ al infracțiunii sau de infractor. Potrivit dispozițiilor art. 144 Cod penal, are calitatea de subiect activ al acestor infracțiuni persoana care săvîrșeste o infracțiune contra securității statului (fapt consumat), ori o tentativă pedepsibilă și la care s-a participat în calitate de autor, instigator sau complice.

Calitatea de subiect activ al acestor infracțiuni (infractor) caracterizează atitudinea sa antistatală și antilegală, ce înfrînge dispozițiile legii și disciplina socială prin conduita sa periculoasă pentru arîndul naștrii socialiste și îl pune în conflict intractabil cu societatea, fapt pentru care va fi tras la răspundere penală.

Pentru existența subiectului activ la aceste infracțiuni se cer a fi îndeplinite unele condiții, respectiv:

- cel care comite fapta să fie o persoană fizică;
- să aibă o anumită vîrstă (sub 14 ani nu are calitatea de infractor, iar între 14—16 ani numai dacă se dovedește că a săvîrșit fapta cu discernămint);

— să fie responsabil, adică să aibă pateră atît de a-și da seama de urmările acțiunilor sau inacțiunilor sale, cît și de a fi stăpîn pe propria conduită;

— libertatea de hotărîre și acțiune, adică persoana fizică să fi avut libertatea de a acționa în raport cu hotărîrea luată.

În principiu, subiect activ al infracțiunii contra securității statului poate fi orice persoană (este adevărat, un element ostil), în majoritatea cazurilor legea necerînd ca făptuitorul să îndeplinească vreo condiție sau să aibă o anumită calitate.

Infracțiunile contra securității statului pot fi comise și în participație, îmbrăcînd toate formele acestora (coautorat, instigare și complicitate) inclusiv forma participației improprie.

Autorii (coautorii) sînt acei participanți care împreună hotărîsc săvîrșirea unei infracțiuni contra securității statului și tot împreună săvîrșesc în mod nemijlocit elementul material al acestei infracțiuni. Pentru realizarea conținutului infracțiunii, coautorii pot executa acte identice sau diferite, în raport cu rolurile stabilite prin hotărîrea luată în comun. Așa, spre exemplu, sînt coautori la acte de diversione atît participantul care, folosind o rangă, face un orificiu în piciorul de susținere al unui viaduct, cît și cel care pune explozibilul, după care dă foc fitilului pentru a produce distrugerea obiectivului.

Infracțiunile contra securității statului pot fi săvîrșite de coautori în același timp și în același loc sau în locuri și perioade diferite. Practica judiciară cunoaște cazuri de propagandă împotriva orînduirii socialiste, cînd, pe baza unei prealabile înțelegeri, coautorii au răspîndit fluturi cu conținut ostil în locuri și perioade diferite, mai ales cu ocazia comiterii acestei infracțiuni sub formă continuată.

Instigator la infracțiunile contra securității statului poate fi orice persoană care îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru existența subiectului activ și care, cu intenție, determină pe o altă persoană să săvîrșască asemenea fapte socialmente periculoase (art. 25 Cod penal). Pentru a se reține instigarea, este necesar ca instigatorul să desfășoare o activitate concretă de determinare a instigatului, folosind promisiuni, rugăminti, mînguliri, indemnuri, șantaj, corupere sau apel la sentimentele politice ostile ale persoanei ce urmează să comită fapte contra securității Republicii Socialiste România.

Instigarea poate fi urmată de executare, cînd acțiunea de incitare a avut ecou în conștiința instigatului și el a trecut la comiterea infracțiunii la care a fost determinat. În aceste cazuri, ambii făptuitori vor fi condamnați la o pedeapsă cuprinsă între minimul și maximul prevăzut de legea penală pentru acea infracțiune (art. 27 Cod penal). Instigarea poate fi și neurmată de executare, atunci cînd instigatorul determină, instigatul acceptă, însă ulterior desistă, împiedicînd voluntar producerea rezultatului vătămător sau, din alte motive, nu trece la executare (art. 29 Cod penal). În aceste ultime cazuri, instigatul nu va fi pedepsit, dacă nu a făcut acte pregătitoare la acea infracțiune contra securității, iar instigatorul va fi sancționat cu o pedeapsă între minimul special al pedepsei pentru infracțiunea la care s-a instigat și minimul general (care este, în cazul închisorii, de 15 zile).

¹⁾ C. Bulai, op. cit., p. 75; I. Cîmpea, *Drept penal, partea generală. Fundamente Didactice și Pedagogice*, București, 1971, p. 108; A. Dincu, *Drept penal, partea generală*, vol. I, Universitatea din București, 1971, p. 117, care îl denumesc obiect nemijlocit etc.

În practica organelor de securitate sînt cunoscute cazuri de instigare a unor elemente înapoiate de către anumite persoane ostile, abuz care, folosind unele nemulțumiri ale acestora, le-au determinat să comită infracțiuni contra securității statului (cum ar fi trădarea prin transmitere de secrete) prin aceea că respectivele, dorind să fugă în străinătate, erau îndemnate să strîngă date cu conținut secret spre a le transmite agenților puterii străine unde urmau să ceară azil politic sau date de propagandă împotriva orînduirii socialiste.

Prezentăm în acest sens cazul numitului S.M., condamnat pentru instigare la subminarea economiei naționale, infracțiune prevăzută în art. 165 Cod penal, constînd în aceea că, în calitate de reprezentant al firmei „VLANOVA” din Austria, a determinat pe A.S., funcționar la o întreprindere de comerț exterior, să-i transmită unele informații privind necesitățile de import ale întreprinderii, pe baza cărora a reușit să încheie un contract dezavantajos pentru țara noastră¹⁾.

Complice la infracțiunile contra securității statului este persoana care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvîrșirea vreuneia din faptele prevăzute în Titlul I din partea specială a Codului penal sau care promite, înainte sau în timpul săvîrșirii infracțiunii, că va tănuî bunurile provenite din aceasta sau că va favoriza pe făptuitor, chiar dacă, după săvîrșirea faptei, nu-și îndeplinește promisiunea făcută (art. 26 Cod penal).

Pentru existența complicității se cere să existe un autor care s-a hotărît să comită o infracțiune contra securității statului și un complice care înlesnește sau ajută în orice mod pe autor la comiterea unei asemenea fapte socialmente periculoasă ori care face promisiunile menționate.

În raport cu ajutorul dat, complicitatea la o infracțiune contra securității statului poate fi de natură morală sau materială.

Complicitatea morală există atunci cînd complicele ajută din punct de vedere moral pe autor la pregătirea sau executarea unei astfel de infracțiuni, îi întărește moralul în ceea ce privește reușita comiterii faptei, cum ar fi: întărirea sau întreținerea hotărîrii infracționale luată de autor, darea unor sfaturi și informații cu privire la locul, timpul și modul de comitere a infracțiunii, pînda la locul faptei spre a-l anunța pe făptuitor în caz de pericol, prezența compliceului la locul faptei pe baza înțelegerii anterioare cu acesta, spre a-l ajuta în caz de nevoie, sau promisiunea făcută anterior autorului că-i va favoriza, chiar dacă ulterior nu-și mai îndeplinește promisiunea respectivă.

Complicitatea materială constă într-o activitate de ajutare, înlesnire efectivă sau de sprijinire a autorului cu instrumente și mijloace la pregătirea sau executarea infracțiunii contra securității statului. Ea poate să conste în procurarea sau confecționarea de instrumente, piese sau dispozitive pe care să le folosească autorul în adaptarea acestora la specificul comiterii faptei ori în ajutorul propriu-zis dat în momentul săvîrșirii faptei prevăzută de legea penală.

¹⁾ A se vedea Securitatea nr. 4/1987.

În activitatea organelor de securitate au fost înfățișate cazuri de complicitate morală, cînd elementele ostile au dat sfaturi sau chiar înstructiuni celor care intenționau să comită fapte de natură să pună în pericol securitatea statului ori au executat pînda cînd autorii difuzau ființu cu conținut ostil, dar și de complicitate materială, cum a fost cazul unui trădător care se întîlnea la localitate cu cu agentul unei puteri străine pentru a-i preda informații, iar soția sa (complice) îl anunța de fiecare dată pe agent, în legătură cu ora și locul întîlnirii.

Avînd în vedere pericolozitatea socială a complicității, art. 27 Cod penal prevede sancționarea compliceului cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor, la individualizarea acestei pedepse urmînd a se ține seama și de contribuția fiecăruia la săvîrșirea infracțiunii.

Prin modul în care art. 167 Cod penal reglementează infracțiunea de complot, la această infracțiune nu este posibilă complicitatea, orice ajutor sau sprijin dat complotiștilor fiind considerat coautorat.

La infracțiunile contra securității statului poate să apară și participatia improprie, în primul rînd sub forma intenție-culpă, cînd se determină, înlesnește sau ajută, în orice mod, cu intenție, la comiterea unor fapte de către o persoană care acționează din culpă. Așa a fost cazul unui element ostil care a determinat doi tineri să supună o instalație de import la o presiune mai mare decît prevedeau instrucțiunile de exploatare spre a pleca mai devreme de la serviciu, ceea ce a dus la provocarea unei explozii și la distrugerea instalației. O altă formă a participății improprie este cea de intenție — lipsa vinovăției, cînd se determină, înlesnește sau ajută, în orice mod, cu intenție, la comiterea unei fapte prevăzută de legea penală de către o persoană care acționează fără vinovăție, cum au fost cazurile de instigare la comiterea de fapte contra securității statului a unor persoane care nu îndeplineau condițiile prevăzute de lege pentru a răspunde penal (minori, inresponsabili etc.).

Potrivit dispozițiilor art. 31 Cod penal, determinarea, înlesnirea sau ajutarea în orice mod, cu intenție, la săvîrșirea din culpă, de către o altă persoană, a unei fapte prevăzută de legea penală, se sancționează cu pedeapsa pe care legea o prevede pentru fapta comisă cu intenție. Determinarea, înlesnirea sau ajutarea, în orice mod, cu intenție, la săvîrșirea unei fapte prevăzute de legea penală, de către o persoană care comite fapta fără vinovăție, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune. Cei care au acționat fără vinovăție nu vor fi trași la răspundere penală.

Este de reținut că atunci cînd infracțiunile contra securității statului, cu excepția faptei de complot, sînt săvîrșite de trei sau mai multe persoane împreună, se vor aplica dispozițiile art. 75 lit. a și art. 78 Cod penal, această împrejurare constituind o circumstanță agravantă. Săvîrșirea faptei împreună înseamnă cooperarea simultană a participanților, indiferent dacă toți sînt coautori sau există și instigatori ori complici. Această agravantă se reține numai dacă trei sau mai multe persoane acționează efectiv împreună, deoarece doar conlucrarea concomitentă a mai multor infractori împreună în săvîrșirea unei infracțiuni nu are grad sporit de

1. The first part of the document is a list of names and their corresponding page numbers. The names are: "John A. Smith", "John B. Smith", "John C. Smith", "John D. Smith", "John E. Smith", "John F. Smith", "John G. Smith", "John H. Smith", "John I. Smith", "John J. Smith", "John K. Smith", "John L. Smith", "John M. Smith", "John N. Smith", "John O. Smith", "John P. Smith", "John Q. Smith", "John R. Smith", "John S. Smith", "John T. Smith", "John U. Smith", "John V. Smith", "John W. Smith", "John X. Smith", "John Y. Smith", "John Z. Smith". The page numbers are: "1", "2", "3", "4", "5", "6", "7", "8", "9", "10", "11", "12", "13", "14", "15", "16", "17", "18", "19", "20", "21", "22", "23", "24", "25", "26", "27", "28", "29", "30", "31", "32", "33", "34", "35", "36", "37", "38", "39", "40", "41", "42", "43", "44", "45", "46", "47", "48", "49", "50", "51", "52", "53", "54", "55", "56", "57", "58", "59", "60", "61", "62", "63", "64", "65", "66", "67", "68", "69", "70", "71", "72", "73", "74", "75", "76", "77", "78", "79", "80", "81", "82", "83", "84", "85", "86", "87", "88", "89", "90", "91", "92", "93", "94", "95", "96", "97", "98", "99", "100".

[illegible]

The first part of the paper discusses the importance of the study of the history of the United States. It argues that understanding the past is essential for making informed decisions about the future. The author provides a detailed overview of the major events and figures in American history, from the founding of the nation to the present day. This section serves as a foundation for the subsequent analysis.

In the second part, the author examines the role of government in society. He explores the various functions of the state, including the protection of rights, the provision of public goods, and the regulation of economic activity. The discussion is grounded in classical political theory, particularly the works of Aristotle and John Locke. The author argues that a well-ordered society requires a strong and just government.

The third part of the paper focuses on the issue of justice. The author discusses the principles of distributive and procedural justice, and how they apply to contemporary social and economic issues. He critiques existing theories of justice and offers his own perspective on what constitutes a fair and equitable society. This section is supported by numerous examples and references to relevant literature.

Finally, the author concludes the paper by reflecting on the broader implications of the study of history and politics. He emphasizes the need for ongoing dialogue and critical thinking in the face of complex challenges. The conclusion serves as a call to action for readers to engage more deeply with the subjects discussed throughout the paper.

[illegible]

El poate să apară fie sub forma acţiunii, fie sub cea a

...din care a rezulta un pericol pentru securitatea statului;

The first of these is the fact that the

Journal of the American Medical Association

 has been the only one of the medical

 journals to publish a regular column

 devoted to the study of the

 medical profession. This column

 is entitled "The Medical Profession"

 and is edited by Dr. J. H.

 Hays, of the University of

 Chicago. It is a most

 interesting and valuable

 contribution to the study of

 the medical profession.

sensul că ele se pot săvîrși alii pe

din, infracțiunea de sabotaj

1. Indicați în tabelul de mai jos, pentru fiecare dintre cele trei
scări de evaluare, câte două probleme care pot fi rezolvate pe calea
matematică, științe sau tehnice acceptabile sau pe calea științelor
umane sau pe calea artistică.

rale de legea penală¹⁾ Orice acțiune sau inacțiune prevăzută în art. 133 Cod penal, indiferent de forma sau modalitatea în care se realizează, produce un anumit rezultat vătămător, acesta constând în crearea unei stări de pericol pentru securitatea statului.

Starea de pericol își găsește expresia în faptul că securitatea statului, ca valoare socială primordială din societatea noastră, împotriva căreia a fost îndreptată lupta, este amenințată în existența ei, iar relațiile sociale create pentru aceasta nu se pot desfășura normal. Urmările socialmente periculoase trebuie să existe la fiecare infracțiune contra securității statului, organele de cercetare penală ale securității având sarcina să se identifice și să le probeze pentru a se asigura că toți cei care au săvârșit infracțiuni contra securității statului să fie trași la răspundere penală, dar, în același timp, nimeni să nu fie pedepsit pe nedrept.

Mai trebuie precizat faptul că între acțiunea sau inacțiunea învinuită și urmarea imediată ce s-a produs trebuie să existe o legătură de cauzalitate, un raport de la cauză la efect. În materia infracțiunilor contra securității statului legătura de cauzalitate nu ridică probleme deosebit deosebite urmările asupra relațiilor sociale, sub forma pericolului la care au fost expuse valorile sociale, sunt implicite, astfel că nu trebuie dovedită această legătură cauzală²⁾ Ea trebuie însă stabilită de către organul judiciar, pentru a se putea asigura o justă tragere la răspundere penală a faptuitorilor.

Condițiile de loc, timp, mod și împrejurările în care se săvârșesc unele infracțiuni contra securității statului formează o altă componentă a naturii obiective, care mai sunt denumite și cerințe actuale. Ele joacă un rol important pentru calificarea faptelor drept infracțiuni, deoarece în raport cu acestea se pot stabili existența pericolului social sau gradul de pericol social al diferitelor fapte prevăzute de art. 155—174 din Codul penal.

Unele din infracțiunile contra securității statului trebuie să fie comise în astfel de condiții, care, dacă lipsesc, fac ca faptele să nu se încadreze în conținutul prevăzut de lege, astfel că acestea mai sunt denumite cerințe esențiale. Așa, de exemplu, infracțiunea de propagandă cu caracter fascist prevăzută în art. 166 alin. 1 Cod penal trebuie comisă în loc public (potrivit art. 152 Cod penal).

Având pericol social, iar infracțiunea de trădare prin ajutarea inamicului prevăzută în art. 156 Cod penal trebuie să fie comisă în timp de război (potrivit art. 153 Cod penal).

Latura subiectivă la infracțiunile contra securității statului — ca altfel la toate infracțiunile — este formată din elemente intuitive, litive și afective, care determină și însoțesc a tul de executare. Ea cuprinde vinovăția, mobilul și scopul.

Vinovăția, componentă principală a laturii subiective, aparține majorității infracțiunilor contra securității statului, sub forma intenției. Aceasta rezultă prin îmbinarea textelor de incriminare cu prevederile art. 19 Cod penal, care demonstrează că în conștiința faptuitorului încoltește atât ideea săvârșirii infracțiunii, cât și reprezentarea urmărilor acesteia. Sub raportul actului de conștiință, infracțiunile prevăd numai două variante socialmente periculoase ale infracțiunilor comise, adică acele reprezentări electivă. Pentru aceasta este necesar ca autorul infracțiunii să fie conștient că prin activitatea sa aduce atingere securității statului, în caz

în care este vorba de infracțiunile prevăzute în dispozițiile art. 155—174 din Codul penal. În ceea ce privește existența elementului subiectiv se cere, în primul rând, existența intenției, infracțiunile urmând sau dator acceptând posibilitatea de a produce urmări vătămătoare pentru securitatea statului român. Dacă infractorul prevede că prin fapta sa creează o stare de pericol pentru securitatea statului și urmărește să realizeze acest rezultat, avem o intenție directă, iar dacă nu urmărește, ci doar accepta consecințele care pot rezulta din fapta sa, avem o intenție indirectă. La unele dintre unele legi penale se prevede că forma de vinovăție este numai intenția directă, ca de exemplu în infracțiunea de trădare prevăzută în art. 156 Cod penal și altele (statutul de serviciu) prevăzută în art. 164 Cod penal.

Există și infracțiuni care sub aspectul vinovăției se pot săvârși și din culpă, ca, de pildă, nedemonstrarea (art. 170 Cod penal) și infracțiunile contra reprezentanților unui stat străin (art. 171 Cod penal). Aceste două infracțiuni se pot comite din ușurință, fiind infractorul prevede rezultatul faptelor sale care aduce atingere securității statului, dar nu-l acceptă, socotind, fără temei, că nu se va produce, sau din neglijență, fiind, deși nu prevede rezultatul faptelor sale, infractorul trebuia și putea să îl prevină.

Mobilul, o altă componentă a laturii subiective, constă în impulsul interior ce determină la infractor hotărârea de a săvârși o infracțiune contra securității statului. Practica judiciară ne-a demonstrat o mulțime de cazuri de comitere a infracțiunilor care au determinat pe unii indivizi să comită fapte îndreptate împotriva securității statului, respectiv una împotriva ordinii noastre socialiste, dușmănia față de eforturile obținute de poporul român, trădăria, trădarea pentru pierderea privilegiilor din trecut, precum și avaritia, lăcomia de bunuri materiale etc.

Mobilul nu este cerut de lege pentru existența infracțiunii, el însă trebuie stabilit, deoarece prezintă importanță atât pentru individualizarea răspunderii penale, cât și pentru luarea unor măsuri de prevenire.

Scopul, ca element subiectiv, materializat în reprezentarea pe plan intelectual a rezultatului dorit, este cerut de lege pentru unele infracțiuni contra securității statului, există la toate infracțiunile intenționate. Scopul este cel care determină natura și gradul de pericol social al faptelor. La unele dintre ele scopul este exprimat expres de lege, astfel că el este element constitutiv al infracțiunii, în lipsa lui infracțiunea nu poate fi săvârșită.

**FORMELE INTERACȚIUNILOR CONTRA SEXUALITĂȚII STATULUI
ȘI REGIMUL DE SANȚIONARE A ACESTORA**

Find în majoritate fapte intenționate, formele pe care le îmbracă activitatea infracțională contra securității statului sunt:

[illegible][illegible]

nera în executare a hotărârii de a săvârși vreo faptă prevăzută de art. 153-171 Cod penal, executare care a fost însă întreruptă sau nu și-a produs efectul (art. 20 alin 1 Cod penal)

acel ultim caz ne vom afla în prezenta dispoziții, prevăzută în art. 22 Cod penal.

Tentativa perfectă (fără efect) constă în executarea actului îndreptat împotriva securității statului, fără ca urmare prevăzută în conținutul legal al infracțiunii să se producă, evident, din motive independente de voința făptuitorului (art. 20 alin. 1 și al. II Cod penal). În practica muncii de securitate această modalitate a tentativei a fost mult mai întâlnită.

Tentativa improprie (aparent imposibilă) există atunci când acțiunea împotriva securității statului nu a fost posibilă din cauza insuficienței sau defectuoșității mijloacelor folosite, în ciuda faptului că, în timpul când s-au săvârșit actele de executare, obiectul lipsea de la locul unde făptuitorul credea că se află (art. 20 alin. 2 Cod penal). Această modalitate a fost întâlnită în practică mai ales în cazul unor acte de diversione (punerea de obstacole pe calea ferată pentru deraierea unor trenuri, care însă nu erau suficiente pentru consumarea faptelor, ori realizarea și amplasarea de încălțături explozive care, din motive independente de voința făptuitorului, nu se auzeau).

Tentativa improprie poate fi întâlnită și în cazul infracțiunii de trădare prin transmitere de secrete, când agentul unei puteri străine știe că într-un scut se află un document secret, însă organele de contrainformații îl mută în alta parte, astfel că agentul nu-l găsește în locul unde credea că se află.

Tentativa, prezintă un pericol social mai mare în comparație cu consumația infracțiunii (art. 173 alin. 1 Cod penal) cu o pedeapsă cuprinsă între jumătate și două treimi și jumătate din pedeapsa maximă prevăzută de legea penală pentru infracțiunea consumată (art. 21 alin. 2 Cod penal).

Infracțiunile contra securității statului se consumă în momentul executării actelor ce constituie conținutul diferitelor infracțiuni prevăzute de art. 155—171 Cod penal. Astfel, infracțiunea de trădare prevăzută la art. 155 din Codul penal se consumă după ce subiectul activ a intrat în legătură cu puterea, organizația străină ori cu agenții acestora, în scopul respectiv; infracțiunea de trădare prevăzută în art. 157

se consumă în momentul transmiterii sau în momentul depunerii, organizatei străine ori agenților acestora sau în momentul

se epuizează în momentul încetării activității infracționale, fie că persoana a fost descoperită, fie că s-a produs din proprie inițiativă. Infracțiunile pot îmbrăca forma continuă, când, în baza aceluiași scop, făptuitorul comite, la intervale de timp diferite, mai multe acte de trădare, care, în statului ce intrinsec trăsăturile continuității aceluiași infracțiuni. Așa este cazul infracțiunii de trădare prin transmitere de secrete (art. 157 Cod penal), când subiectul activ ia hotărârea de a transmite de mai multe ori secrete de stat agentului unei puteri străine și execută în acest sens acte repetate de transmitere, sau infracțiunea de propagandă împotriva orânduirii socialiste (art. 160 Cod penal), când infractorul hotărăște să facă propagandă ostilă prin răspândirea periodică a unor fișuri cu conținut dușmănos. În cazurile amintite sînt aplicabile dispozițiile art. 41 alin. 2 Cod penal coroborat cu art. 42 Cod penal, ele se consumă la repetarea actelor infracționale și se epuizează când încetează activitățile care pun în pericol securitatea statului.

Unele infracțiuni contra securității statului au forme agravate, cum sunt: trădarea de culminare a economiei naționale (art. 161 Cod penal), trădarea de culminare a economiei naționale (art. 161 Cod penal), fiind pedeapsa este mai severă, sau agravată, cum este cazul trădării prin transmitere de secrete (art. 157 alin. 2 Cod penal) fiind pedeapsa este mai ușoară.

b) Regimul de sancționare a actelor de trădare contra securității statului.

datorată importanței social-politice pe care o are securitatea statului nostru socialist, infracțiunile îndreptate împotriva acestor valori sînt sancționate cu pedepse foarte severe, derogator de la reglementările comune.

Pentru 12 din cele 17 infracțiuni contra securității statului, legea prevede pedeapsa cu moartea, alternativ cu pedeapsa închisorii de la 15 la 20 ani, iar pentru celelalte, cu unele excepții, este prevăzută pedeapsa închisorii pînă la 15 ani. Legea mai prevede aplicarea unor pedepse complementare, cum ar fi: confiscarea totală sau parțială a averii și interzicerea unor drepturi pe o perioadă între 1—10 ani. Dacă infractorul este militar, se poate aplica și pedeapsa complementară a degradării militare. Infracțiunilor minore nu li se aplică pedepse penale, ci măsuri cu caracter educativ, respectiv încredințarea lor (pe o perioadă de 1—2 ani) la muncă sau de învățare (dacă se află în continuarea studiilor) sau trimiterii într-o școală specială de muncă și re-educare, pe o perioadă între 2—5 ani.

În fine, în cazul infracțiunilor contra securității statului se pot aplica și unele măsuri de siguranță, ca, de exemplu, expulzarea infractorilor cetățeni străini sau persoane fără cetățenie cu domiciliul în străinătate (art. 117 Cod penal), confiscarea specială (art. 118 Cod penal), obligarea la tratament medical (art. 113 Cod penal), internarea medicală (art. 114 Cod penal).

Pe lângă limitele de pedeapsă prevăzute în partea specială, Codul penal cuprinde unele norme derogatorii, prin care se stabilește un

UNELE ASPECTE PRIVIND COMPETENȚA DE URMAŘIRE ȘI ÎNDEPLINIREA ÎNFRACȚIUNILOR CONTRA SECURITĂȚII STATULUI

Așa cum este cunoscut, competența este capacitatea obiectivă a unui organ de a realiza o anumită activitate în procesul penal, adică dreptul și obligația legală a acestuia de a soluționa o cauză penală. În același sens procesual, prin competență se mai înțelege însușirea unei cauze penale de a fi urmărită și, respectiv, judecată de un anumit organ judiciar¹⁾.

În raport cu susținerile din doctrină și dispozițiile procesuale, competența poate fi materială, teritorială și personală.

Competența materială determină organul competent să soluționeze o cauză penală, între organele penale de grade diferite, în funcție de natura și gravitatea infracțiunii²⁾. Competența materială este absorbită în totalitate în legislația procesuală a unui stat, întrucât în cadrul ei se realizează activitatea întregului sistem de organe la nivelul corespunzător stabilit de lege. Din această cauză, potrivit dispozițiilor art. 197 alin. 2 Cod procedură penală, actele îndeplinite de un organ incompetent după materie sunt considerate nule, urmând a fi destăruate. Competența materială se stabilește în raport cu cele două faze ale procesului penal: urmărirea penală și judecata.

Potrivit dispozițiilor art. 206 Cod penal, ca urmare a infracțiunilor contra securității statului se efectuează de către organele de cercetare ale securității, indiferent de calitatea faptătorului. În conformitate cu art. 209 alin. 2 și 4 din Codul de procedură penală, procurorul militar, exercitând supravegherea asupra actelor de urmărire penală, poate să efectueze orice act de urmărire în legătură cu cercetarea acestor infracțiuni. În cazul infracțiunilor contra securității statului, competența vor fi procurorii militari de la unitățile de procuratură militară³⁾.

Pentru infracțiunile de complot, divergențe, trădare, spionaj etc., competența teritorială este dată de procurorul militar de la o unitate de procuratură a ierarhiei inferioare celei corespunzătoare instanței competente să judece în prima instanță cauza, el va fi supus confirmării procurorului de la unitatea de procuratură corespunzătoare.

Pentru infracțiunile contra securității statului, competența teritorială, am arătat mai sus, va fi procurorul militar de la unitatea de procuratură militară. Procuraturile Militare din Procuratura Generală vor fi în raport cu celelalte instanțe, competența de judecată în ultima instanță revine Tribunalului Suprem.

În vederea începerii urmăririi penale în cazul infracțiunilor contra securității statului, în conformitate cu art. 221 alin. 1 Cod de procedură

¹⁾ V. Dongoroz și al., *Explicații teoretice ale Codului de procedură penală*, partea generală, vol. I, Editura Academiei R.S.R., București, 1973, p. 18.

²⁾ N. Valoancu, *Drept procesual penal*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1972, p. 120.

³⁾ În conformitate cu Hotărârea Consiliului de Stat nr. 3/15 septembrie 1971, publicată în *Buletinul Oficial* nr. 14/20.09.1971, în țara noastră există 13 procuraturile militare cu sediu în Buzău, Brașov, București, Constanța, Craiova, Cluj-Napoca, Iași, Lugoj, Miercurea, Timișoara și Timișoara.

șunt contra securității statului, sporul aplicabil la pedeapsa închisorii este de până la 5 ani (art. 78 alin. 2 Cod penal).

condamnă pentru o infracțiune contra securității statului, numai dacă cel condamnat a executat cel puțin două terți din durata pedepsei închisorii mai mari de 10 ani (art. 60 alin. 1 Cod penal). Dacă în intervalul de timp de la liberare și până la împlinirea duratei pedepsei cel condamnat săvârșește o infracțiune contra securității statului, revocarea liberării condiționate este obligatorie (art. 61 alin. 2 Cod penal).

— obligarea la muncă corecțională nu poate fi dispusă în cazul săvârșirii infracțiunilor contra securității statului (art. 86 Cod penal).

Sanțiunea mai aspră există și în cazul tănuirii și favorizării infracțiunilor care a săvârșit o infracțiune contra securității statului. Astfel, tănuirea în asemenea cazuri constă în faptul persoanei care prinde, dobindește sau transformă un bun, ori îndește valorificarea acestuia, cunoscând că bunul provine din săvârșirea unei infracțiuni contra securității statului, dară prin aceasta s-a urmărit obținerea pentru sine ori pentru altul a unui folos material (art. 221 Cod penal combinat cu art. 173 alin. 3 Cod penal), iar favorizarea, în fapt a celui care acoperă, ajută sau asistează pe cineva care a săvârșit o infracțiune contra securității statului, fără o fi

6 luni la 5 ani (art. 173 alin. 1 Cod penal).

În cazul celorlalte infracțiuni nu se pedepsește

Cod de procedură penală, cu excepția celui prevăzut
organele de cercetare penală ale securității trebuie să verifice, prin ac-
țiune de organele de urmărire penală și acesta poate constitui mijloc
de urmărire penală

ordinar de către Tribunalul Suprem (se exceptează cazurile care atrag
o competență personală) infracțiunile contra securității statului prevă-
zute în art. 165—166 și 167 Cod penal vor fi judecate în primă instanță
de către tribunalul militar teritorial (art. 28 pct. 1 lit. b Cod de procedură
penală)

- locul unde a fost prins făptuitorul,
 - locul unde locuiește făptuitorul,
 - locul unde locuiește persoana vătămată
- cu prevederile de mai sus, legea nu face o ierarhizare
a acestor criterii de determinare a competenței pen-

tru organul care a fost sesizat cu urmărirea sau judecarea unei cauze pe-
nale. Dacă s-a fost sesizat un organ de urmărire penală, competența teri-
torială (art. 45 alin. 3 Cod procedură penală)

În cazul tuturor infracțiunilor contra securității statului competent
teritorial se stabilește astfel:

Potrivit dispozițiilor art. 45 alin. 1 și 3 și art. 30 Cod de procedură
penală, cercetarea infracțiunilor este de competența organului de cercetare
al securității în a cărui rază teritorială a fost săvârșită infracțiunea, a
fost prins făptuitorul, unde acesta locuiește ori unde locuiește persoana
vătămată. În caz de sesizări simultane, prioritatea se stabilește în or-
dinea menționată. Când nici unul din locurile acestea nu este cuprins
de competența va reveni organului de cercetare al securității care a fost
mai întâi sesizat. Dacă infracțiunea contra securității este continuă sau
continuă și s-a desfășurat în mai multe locuri, astfel că s-a al com-
petențe să o cerceteze mai multe organe de cercetare, competența va
veni organului de cercetare al securității care a fost mai întâi sesizat. În
cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în

competența de cercetare va reveni organului de cercetare
al securității din municipiul București (art. 31 și
de procedură penală). Dacă infracțiunea contra securității statului a fost
comisă pe o navă sau aeronavă aflată în afara granițelor țării, compe-
tența va reveni organului de cercetare al securității din localitatea unde
funcționează tribunalul militar de mare unitate pe raza căreia
primul port român unde ancorază nave sau primul loc de aterizare de
teritoriul român al aeronavei. În acțiunea comisă în asemenea condi-
ții, dacă este prevăzută în art. 166 sau 168—171 Cod penal, va fi ju-
decată de tribunalul militar de mare unitate, iar dacă este prevăzută în art.
155—165 și 167 Cod penal, va fi judecată de Tribunalul Militar Teri-
torial București.

În ceea ce privește competența teritorială de supraveghere a armă-
nii penale efectuate de organele de cercetare ale securității în cazul să-
vârșirii vreunei infracțiuni contra securității statului, ea revine procu-
ratorilor militari din un sistem de procuratură militară.

Competența teritorială de judecată a infracțiunilor contra secu-
rității statului prevăzute de art. 166 și 168—171 Cod penal revine, potrivit
art. 28 pct. 2 lit. a Cod de procedură penală, tribunalului militar de
mare unitate¹⁾. Pentru judecarea infracțiunilor prevăzute în art. 155—165

¹⁾ HCM nr. 406 din 7 martie 1969 prevede că în R. S. România funcționează
pentru tribunale militare de mare unitate după cum urmează:

Tribunalul militar de mare unitate București, care cuprinde județele
Argeș, Brașov, Buzău, Constanța, Dâmbovița, Ialomița, Sectorul Agri-
col Ilfov, Olt, Prahova, Teleorman, Tulcea, Vâlcea și municipiul Bucu-
rești.

Tribunalul militar de mare unitate Cluj-Napoca, care cuprinde ju-
dețele Alba Iulia, Cluj, Cluj-Napoca, Harghita, Maramureș, Sălaj și Suceava.

Tribunalul militar de mare unitate Iași, care cuprinde județele
Bacău, Iași, Neamț, Suceava, Vaslui și Vrancea.

Tribunalul militar de mare unitate Oradea, care cuprinde ju-
dețele Arad, Bihor, Cluj, Maramureș, Sălaj și Suceava.

Tribunalul militar de mare unitate Timișoara, care cuprinde ju-
dețele Caraș-Severin, Mehadia, Timiș și Vâlcea.

apăsuri a căror înăstrurare
sui înainte al societății noastre
tăitate la diferite persoane, chiar
nțeleg să se încad
răea non societății

urii noastre socialiste, se pot pune
rialiste, trădindu-și patria și poporul)
impletose, în anumite situații, cu

rea securității
o problemă a

Cuvințare la jedinia comuna a Comitetului
muncii de naționalitate magh
București, 1985, p. 14-15
N. Ceaușescu, Ex
activității economico-socia
cum și ale situației internaționale — 29 aprilie 1986 Estera Ponița, București,
1988, p. 42

Nicolae Ceaușescu, Propuneri de măsuri pentru îmbunătățirea
muncii, în România pe drumul construirii societății socialiste mult
Editura

Nicolae Ceaușescu, Cuvințare la Consiliul de Stat din ser
Editura
Editura

noastre prevederilor legale în materia normelor
fracțiunile contra securității statului și nu au fost suficient prezentate
public cazurile semnificative care să constituie învățăminte pentru cei
stăpâniți de asvnenen tentativă)

Uneori, atitudinea bincenaltă, de tratare cu indiferență ori de res
pingere a unor doleanțe de către organe de stat sau organizații obștești
a constituit motiv pentru unii cetățeni cu o slabă pregătire politică, ide-
tologică și juridică pentru a se lăsa instigați de propaganda ostilă și a să-
vârși infracțiuni contra securității statului

Tăvătăile de natură psihofiziologică, cu privire la tipul de tem-
perament, pot juca, de asemenea, un rol în săvârșirea de infracțiuni con-
tra securității statului. Practica a dovedit că uneori comportamentul anti-
social al unor indivizi se datorează și anumitor factori proprii, unor pa-
ticularități psihice, care ar fi temperamentul, caracterul, însușirile int-
lective, voințele și emoționale etc. Este adevărat că factorii
biologici, prin ei înșiși, nu pot fi hotărâtori în comiterea unor infracțiuni de
acest gen. În asociere cu ceilalți, pot influența individul să săvâr-
sească fapte îndreptate împotriva securității statului. Așa de exemplu,
un legionar ori secretar fanatic, cu un temperament subțire, într-o situație
favorabilă, se pot hotărî pe neașteptate să comită un act de diversion sau
de propagandă împotriva organismului socialist și altor

Săvârșirea infracțiunilor contra securității statului poate fi influen-
țată și de mediul social în care s-a format sau trăiește individul și
care-și pune amprenta de ma-

tate a cazurilor, aceste infracțiuni sunt săvârșite de persoane din medii
sociale cu o compoziție eterogenă și mai ales acolo unde se află elemente
ce au făcut parte din rândul foștilor clase exploatatoare ori din partiz-
burile sau alte organizații reacionare. Astfel de medii sociale în care
mai există foste elemente legionare, foști PNT-ști, foști PN-ști
membri ai unor secte religioase au o influență negativă asupra pe soșne-
lor cu nivel psihofiziologic scăzut ce intră în contact cu ele, de la mi-
nându-le să săvârșescă infracțiuni contra securității statului. Este cu-
cunoscută în practica muncii de securitate ten linia unor elemente fanat-
ționare de îndotrinare a unor tineri — chiar în cadrul familiilor pro-
prii. Prezența modelului comportamental antisocial în familie sau anturaj
are de multe ori un efect negativ asupra unor tineri, antrenându-i și pe
aceștia la activitate ostilă ordinului nostru socialist

Prevenirea de către tineri a unor medii politice ideologice și pa-
razitare este favorizată uneori și de lipsa de răspundere a părinților și a
școlii în educarea acestora. Lipsa de atitudine fermă din partea părinților

N. Ceaușescu, Cuvințare la Consiliul de Stat din ser
Editura
Editura
Editura

sau factorilor din școală, în cazul când unii tineri care absentează de la cursuri, le dă acestora posibilitatea să formeze diferite grupuri sau anturaje față ocupație, ușor influențabile de propaganda ostilă din exterior.

Influența familiei și a școlii, coroborată cu cea a organizației de tineret, a colectivului de muncă și a opiniei publice, trebuie să ducă la formarea unor tineri pregătiți să în altitudine împotriva oricăror acțiuni care urmăresc să lovească în curentele revoluționare ale poporului nostru.

La săvârșirea infracțiunilor contra securității statului o contribuție hotărâtoare o are și influența propagandei și a altor acțiuni ostile ale statelor imperialiste sau ale serviciilor de spionaj, desfășurate împotriva țării noastre.

Așa cum se arată în documentele partidului nostru, Republica Socialistă România nu este și nu va fi în afara preocupărilor dușmanilor socialismului. Statele imperialiste caută și vor căuta și în viitor să întreprindă acțiuni ostile care să lovească în eforturile revoluționare ale poporului nostru, în erinduirea socialismului din patria noastră.)

Folosindu-se de serviciile de spionaj, de emigrația reacționară română și de alte naționalități, de centrele culturale și sectante ostile, de organizațiile și grupările terorist-diversioniste ori de posturile de radio și organele de presă străine pe care le finanțează, cercurile imperialiste desfășură acțiuni de culegere de informații cu caracter secret, de subminare economică și politică a statului, răspândind zvonuri alarmiste și instigând la manifestări și comportamente antisociale în vederea pomegririi erinduirii socialiste din țara noastră. Astfel de fapte nu pot fi, de res-

pectivă de securitate, decât rezultatul unor acțiuni organizate și conduse de patriotism, avizi de avantaje materiale, predominanți de concupțență și mentalități retrograde, mistice, naționaliste obscurantiste și uneori anticomuniste.

Accastă cauză externă se împletește foarte strâns cu cea privind ex-

istă cu o slabă pregătire politico-ideologică, ceea ce impune luarea unor măsuri de educare a tuturor cetățenilor patriei noastre pentru creșterea combativității împotriva influențelor ideologice burgheze, a tentivelor im-

pele, de securitate, decât rezultatul unor acțiuni organizate și conduse de patriotism, avizi de avantaje materiale, predominanți de concupțență și mentalități retrograde, mistice, naționaliste obscurantiste și uneori anticomuniste.

1. Nu ține să se înțeleagă că securitatea este o noțiune abstractă, ci o noțiune concretă, care se manifestă în viața reală a poporului nostru.

2. Nu ține să se înțeleagă că securitatea este o noțiune abstractă, ci o noțiune concretă, care se manifestă în viața reală a poporului nostru.

de, dintre multiplele posibilități create de condițiile economico-sociale tocmai pe acelea ce se pot materializa în săvârșirea acestor infracțiuni.

Cunoașterea cauzelor și a condițiilor care determină sau favorizează săvârșirea infracțiunilor contra securității statului prezintă o deosebită importanță, deoarece ajută organele de securitate să ia măsurile ce se impun pentru prevenirea acestor fapte deosebit de periculoase. Față de elementele ostile ce comit în prezent fapte de natură să pună în pericol securitatea statului, organele de securitate trebuie să și mențină trează vigența revoluționară pentru a le zădărnici orice acțiune îndreptată împotriva securității statului. Față de agenții reacționali străine, de trădătorii patriei și

Secțiunea a VI-a

TEHNICA ÎNCADRĂRII JURIDICE A INFRACTIUNILOR CONTRA SECURITĂȚII STATULUI

1. Noțiunea și importanța cunoașterii acestei tehnici

Încadrarea juridică a unei fapte ca infracțiune este activitatea de aplicare a legii penale sau, altfel spus, de „introducerea a faptei în tiparul legii”. Acest proces are ca obiect cunoașterea temeinică a faptei și încadrarea ei în norma specială de drept penal care o prevede ca infracțiune. O anumită faptă săvârșită nu poate avea decât încadrarea care rezultă din conținutul legii penale, azut de norma specială penală ca infracțiune.

Conținutul normei penale speciale, în baza căreia o faptă poate fi considerată ca infracțiune, constă în prevederile încadrării juridice. Desigur, nu toate dispozițiile necesare încadrării juridice sînt cele prevăzute în norma penală specială (textul de incriminare). Unele din ele se găsesc în normele penale generale, ca, de pildă, tentativa, participatia, concursul de infracțiuni, recidiva, circumstanțele agravante și atenuante etc. Prin încadrarea juridică a unei infracțiuni se înțelege deci procesul de stabilire a unei corespondențe între fapta săvârșită și elementele acestor incriminări de lege, precum și de aplicare a tuturor dispozițiilor legale cu privire la circumstanțele reale și personale privitoare la fapta și la făptuitor.

Încadrarea juridică a infracțiunilor constituie un atribut și o îndatorire a organelor de securitate. Este o îndatorire care rezultă din lege și care este de natură obligatorie. Este o îndatorire care rezultă din lege și care este de natură obligatorie. Este o îndatorire care rezultă din lege și care este de natură obligatorie.

3. Nicolae Ceaușescu, *Cu privire la Constituția Republicii Socialiste România*, 18 iulie 1967, op. cit., p. 404-405.
4. O. A. Stăncă, op. cit., p. 12.

...pentru a face să se realizeze urmări, pentru a pune în pericol securitatea statului...

...pentru a face să se realizeze urmări, pentru a pune în pericol securitatea statului...

In textul de incriminare

Incadrarea juridică a infracţiunilor contra securităţii statului se poate face în raport cu formele acestor infracţiuni, participarea penală, consumarea şi epuizarea lor, precum şi cu circumstanţele reale şi personale ce apar în cauza penală respectivă

2. Incadrarea juridică în cazul infracţiunilor consumate

Se cunoaşte ca formă de bază a infracţiunii, în raport cu fazele de consumare şi epuizare, este cea de consumare. În cazul infracţiunilor consumate, incadrarea juridică va fi următoarea: fapta numărului 2 A, element ostil al infracţiunii de acte de diversione, prevăzută în art. 163 Cod penal

...pentru a face să se realizeze urmări, pentru a pune în pericol securitatea statului...

Incadrarea juridică a tentativei de infracţiune contra securităţii statului

Potrivit prevederilor art. 173 alin. 1 Cod penal, tentativa se pedepseşte în cazul tuturor infracţiunilor consumate. În aceste cazuri, tentativa se pedepseşte cu o pedeapsă mai mică decât cea pentru consumare...

Altfel, dacă tentativa se referă la infracţiunea de propagandă...

4. Incadrarea juridică în cazul actelor pregătitoare la infracţiunile contra securităţii statului

Potrivit art. 173 alin. 2 Cod penal, actele pregătitoare la infracţiunile consumate se pedepesc cu o pedeapsă mai mică decât cea pentru consumare...

5. Incadrarea juridică în cazul participărilor penale

O infracţiune contra securităţii statului poate fi săvârşită de una sau mai multe persoane. Participările penale sunt: autor, coautor, instigator, complice...

6. Incadrarea juridică în cazul existenței vreunei cauze de agravare sau nenăscut a pedepsei

Dacă o infracțiune de
caren art. 41 alin. 2 Cod
vor fi incidente dis-
judiciare și în cazul altor ca-
cauză (art. 18° Cod penal, cind
părare, art. 120, n
caz de grațiere etc.)

Capitolul III

INFRACȚIUNILE DE TRADARE, DIVULGARE A SECRETULUI CARE PERICLITEAZĂ SECURITATEA STATULUI, SPIONAJ ȘI ACTIUNI DUSMĂNOASE CONTRA STATULUI

Secțiunea I

TRADAREA PRIN TRANSMITERE DE SECRETE ȘI SPIONAJ

1. Tradarea prin transmitere de secrete

- Transmiterea secretelor de stat
ori agentilor acestora,
ararea de docu- sau date ce constituie m-
de stat, ori deținerea de ea documente de valte
are nu are ca intenție de a le cunoaște, în scopul
repturi și
trelești fapt
care prin caracterul și
și poticilele securitate

12)

De aceea, ocrotirea lui apune ca un mijloc necesar pentru securitatea statului, iar transmiterea secretelor de stat unor pu-

fel de obligație, iar ca aceste secrete să ajungă la cunoștința unor pu-

precum și a altor date sau documente

de timp sau pentru totdeauna. În mod constant și valabil deoparte pentru toate compartimentele vieții sociale, această noțiune a exprimat și exprimă ideea că ceva se impune să rămână confidențial, conștient, privilegiat, discret, ce nu trebuie spus ori cunoscut

„tine” care aveau importanță deosebită pentru existența organizațiilor sociale. Sub acest aspect, secretul poate fi politic, militar, economic, știin-

rumenicele și datele care prezintă în mod vădit acest caracter, precum și cele declarate sau calificate astfel prin Hotărâre a Consiliului de Miniștri. Se poate vedea și în art. 2 din Legea nr. 23/1971 privind anar-

din 17 decembrie 1971 mod. făcută
prin Hotărârea Oficiului nr. 17/1972
și Oficiului nr. 17/1974

În această categorie intră și datele sau informațiile referitoare la misiunile, metodele și mijloacele muncii de securitate.

Alte date și documente al căror caracter secret nu este atât de evident pot deveni secrete de stat numai dacă sunt declarate sau calificate astfel, potrivit Legii nr. 23/1971, iar dacă pot fi, în mod expres, puse în evidență prin declararea lor ca atare de organul de stat competent.

Sunt clasificate prin HCM nr. 19/1972 în „strict secrete de importanță deosebită, strict secrete și secrete”

Legea nr. 23/1971 mai prevede obligația ministerelor, celorlalte organe de a informa, atât la nivelul lor, cât și pentru unitățile subordonate, listele

namice de cadre și prognoza privind evoluția efectivelor, stările de organizare și stările de dotare la pace; documentele, datele, informațiile cu privire la organizarea și executarea misiunilor de însoțire a conducătorilor în convorbirile telefonice și prin rețeaua radio, precum și altele și documente

au stabilit liste cuprinzând informațiile, datele și documentele secrete de

- planurile economice anuale, cincinale, de perspectivă și studiul de perspectivă;
- descoperiri și invenții de importanță științifică până la brevetarea și publicarea lor;
- planul de import-export.

de secrete, fapta se referă nu la secrete de stat, ci la alte documente sau date care, prin caracterul și importanța lor, fac ca fapta săvârșită să po-

— dăruie de seamă statului:

material:

- planurile anuale de școlarizare;
- referate pentru cadre și dosarele personale ale cadrelor cu

interpretate într-un mod dăunător, raționelor statului nostru cu, de pildă, date despre forți de armată politice sau situația unor naționalități ori gru-

Obiect material al infracțiunii sînt documentele care conțin secrete

ce conțin secrete de stat. Dacă transmiterea s-a făcut prin viu grai sau prin scris, nu există obiect material.

Acest lucru este valabil și în ceea ce privește forma atenuată a infracțiunii, cu deosebirea că în această modalitate documentele transmise

sau reproduceri; integrale sau în parte, în fragmente sau extrase; des-
crie în limbaj obisnuit, convențional sau cifrat. De asemenea, este în-
eronele sau chiar false.)

Subiect activ nu are loc.

24 1971, dobîndirea cetățeniei române se face prin naștere (art. 5—6)
prin repatriere (art. 7), prin însușire (art. 8—9) sau prin acordare în ex-
tere (art. 10). Pierderea cetățeniei române are loc prin retragerea acce-
19—21), prin aprobarea renunțării la cetățenie (art. 22—23)

stabilirea filiației unui copil găsit față de cetățeni străini.

de identitate. Actul de identitate face și dovada domiciliu-

O.A. Stoen, op. cit., p. 31

Legea nr. 24/1971, Legea

prin Decretul nr. 15 publicat în Măslinaul O/S-

Persoana fără cetățenie poate fi subiect al infracțiunii de trădare prin transmitere de secrete, dacă domiciliază pe teritoriul statului român. Această calitate se stabilește conform Legii nr. 25/1969 privind regimul străinilor în Republica Socialistă România. Din cele trei categorii de străini prevăzute în acest act normativ — cetățeni străini, persoane fără e-
tățenie care nu domiciliază în țară și persoane fără cetățenie domici-
pe teritoriul statului român — numai străinul din ultima categorie poa-
fi autor al infracțiunii de trădare, el fiind astfel asimilat, sub aspectul
tratamentului penal, cu cetățenii români. Această asimilare este pe de-
plin justificată, dacă avem în vedere că persoanele fără cetățenie care do-
miliază în România se bucură de aceleași drepturi cu cetățenii români,
cu excepția celor politice. Statul nostru, care acordă apatrizilor domici-
nați în țară ocrotire și protecția legală a drepturilor și intereselor lor,
este îndreptățit să le ceară loialitate și credință.

Sub aspectul actelor de executare, care reprezintă elementul mate-
rial al faptei obiective, trădarea prin transmitere de secrete constă în

- procurarea de documente sau date ce constituie secrete de stat și
- deținerea de documente ce constituie secrete de stat.

Literatura juridică consuetă că prin transmitere se înțelege acțiunea
de trimitere, expediere, înmănare, predare, comunicare sau divulgare a
informațiilor, precum și de relevare, arătare ori evidențiere a acestora.
Nu prezintă importanță dacă transmiterea informațiilor s-a făcut verbal
sau în scris, în țară ori în străinătate și nici mijlocul utilizat, direct sau
prin mijloace de telecomunicații (telefon, radio, telex) ori printr-o altă
legătură impersonală. Nu interesează dacă informațiile au ajuns efectiv
la destinatar, cum ar fi situațiile în care comunicarea prin radio nu a
putut fi recepționată din cauza condițiilor de propagare nefavorabile. De
asemenea, nu prezintă însemnătate dacă documentul a fost predat defi-
nitiv sau spre copiere ori fotografare și nici dacă transmiterea s-a făcut
la cererea agentului străin ori din inițiativa cetățeanului român sau a per-
soanei fără cetățenie care domiciliază în țară. Astfel, fapta numită T.G.,
care — fiind trimis într-o țară străină cu misiunea de a preda Ambasadei
Republicii Socialiste România mai multe documente strict secrete de im-
portanță deosebită — a predat acele documente serviciului de informații
al statului străin, a intrat în elementele constitutive ale infracțiunii pre-
văzute în art. 157 alin. 1 Cod penal.)

Încercarea unor informații ori documente în vederea transmiterii
de către un intermediar constituie tentativă la această infracțiune.)

Procurarea, ca acțiune ce formează elementul material al infracțiunii
de trădare prin transmitere de secrete, poate fi realizată prin culegere,

reprezentativ

5) Tribunalul Militar Teritorial București, Sentința penală nr. 75 din 10 su-
lu 1971, în care s-a decis:

...transmiterii de date sau documente, va exista
...cetăţeanul român ori apatridul cu domiciliul în România
...nu ajunge în timp util la întâlnirea cu agentul, fie că destina-
...nu s-a prezentat la locul stabilit

În cazul procurării de documente sau date secrete, tentativă
atunci când făptuitorul a încercat să intre în posesia acestora, dar
...nu s-a produs efectul. Astfel, spre ex-
...ficare, autorul faptei a pătruns în încăperea unde sunt păstrate docu-
...tele, s-a deplasat şi a penetrat un perimetru sau obiectiv militar, a în-
...lat casetofonul pentru înregistrarea unor convorbiri etc., acţionează
...fără să fie întrerupt. Tot tentativă constituie şi imposibilitatea procurării
...formărilor, din cauza defectuoşităţii aparaturii de înregistrare (fo-
...plere) ori a împrejurării că documentele nu mai erau în locul unde f-

La fapta de trădare, constând în deţinerea de documente in-
...fracţiunea este de imediată consumare, deci se consumă în chiar mo-
...mentul săvârşirii primului act de executare — intrarea în posesia do-

Trădarea prin transmitere de secrete se consumă
...fracţiunea este de imediată consumare, deci se consumă în chiar mo-
...mentul săvârşirii primului act de executare — intrarea în posesia do-

În cazul transmiterii de secrete, infracţiunea se consumă în mo-
...mentul predării datelor sau documentelor respective unei puteri sau or-
...se consumă în momentul când subiectul a intrat în stăpânirea documen-
...tului sau a luat cunoştinţă de datele respective

După ce infracţiunea de trădare prin transmitere de secrete s-a
...se poate produce o prelungire în timp a activităţii infracţio-
...de în-
...secrete, autorul poate efectua, în baza aceluiaşi rezoluţi infrac-
...tionale, mai multe acte de transmitere sau de procurare, fapta căpătând
...efect
...infracţiunea se consumă în momentul când subiectul a intrat în stăpânirea documen-
...tului sau a luat cunoştinţă de datele respective

...prin transmitere de secrete consumă
...de un serviciu de spionaj străin,
...secrete de stat (Tribunalul Militar Ter-
...publicat

...de un cetăţean străin sau o persoană fără cetăţenie care nu
...domiciliată pe teritoriul statului român, se pedepseşte cu
...moarte şi confiscarea totală a averii, sau cu închisoare de
...la 15 la 20 de ani şi confiscarea parţială a averii

13. Spionajul

„117” 159 — Faptele prevăzute în art. 157, săvârşite
de un cetăţean străin sau o persoană fără cetăţenie care nu
domiciliată pe teritoriul statului român, se pedepseşte cu
moarte şi confiscarea totală a averii, sau cu închisoare de
la 15 la 20 de ani şi confiscarea parţială a averii

Prin art. 159 raportat la art. 157 Cod penal, spionajul constă
în transmiterea secretelor de stat unei puteri sau organizaţii străine
ori agenţilor acestora, precum şi în procurarea de documente sau date
ce constituie secrete de stat, ori deţinerea de asemenea documente de
către cei care nu au calitatea de a le cunoaşte, în scopul transmiterii
lor unei puteri sau organizaţii străine ori agenţilor acestora, săvârşite
de un cetăţean străin sau o persoană fără cetăţenie care nu domiciliază
pe teritoriul statului român.

Aceluiaşi faptă se pedepseşte şi dacă priveşte alte documente sau
date care prin caracterul şi importanţa lor fac ca fapta săvârşită să
pericliteze securitatea statului.

Prin învinuirea spionajului se combate o faptă deosebit de per-
iculoasă prin care se lezează nemijlocit interesele statului socialist român.
Este cunoscută activitatea febrilă pe care o desfăşoară statele stră-
nele cerând din exterior pentru culegerii de informaţii şi ob-
ţinerea de documente sau date secrete, în vederea folosirii lor în scopuri po-
litice, economice, militare sau propagandistice. Astfel, pe plan mon-
dial, există numeroase organizaţii specializate în culegerea de informa-
ţii secrete, care folosesc cele mai sofisticate mijloace tehnice şi chel-
tuesc sume uriaşe pentru a ajunge în posesia datelor sau documentelor
secrete care le interesează.

Obiectul juridic, ca şi obiectul material al infracţiunii de spiona-
aj sunt identice cu cele ale infracţiunii de trădare prin transmitere de se-
crete. Infracţiunea de spionaj nu poate fi concepută şi săvârşită fără
prezenta secretele. Existenţa acestora depinde de natura însăşi
secretului sau de calificarea ca atare prin hotărâre a Consiliului de Mi-
nistri. Spionajul poate avea ca obiect şi alte documente sau date care
prin caracterul şi importanţa lor fac ca fapta săvârşită să pericliteze
securitatea statului.

Subiect al infracţiunii nu poate fi decât un cetăţean străin¹⁾ sau
o persoană fără cetăţenie domiciliată în afara statului român. Nu sînt
trăsi la răspundere penă pentru spionaj reprezentanţii diplomatici ai
statelor străine sau alte persoane care, în conformitate cu convenţie

¹⁾ Legea nr. 20.589, privind regimul străinilor în R. S. România, republicată,
în *Publicaţia Oficială* nr. 57 din 18.10.1977.

... nu sînt ...

... străin sau persoană fără cetățenie se cere numai pentru domiciliul în țară.

Calitatea prevăzută în art. 159 Cod penal pentru subiectul învinuit de spionaj trebuie să existe în momentul săvîrșirii infracțiunii. Orice modificări ce s-ar produce ulterior în privința calității respective nu influențează caracterizarea infracțiunii. Nu interesează nici dacă aceeași persoană comite fapte învinuite aflîndu-se pe teritoriul țării noastre sau într-o altă țară. Dacă subiectul s-a aflat în străinătate în momentul comiterii infracțiunii, vor fi aplicabile prevederile art. 5 Cod penal, extînd posibilitatea sancționării sale, potrivit legii penale române, la locul de dispoziție în vigoare pe teritoriul statului unde a acționat. Pentru acest caz particular, punerea în mișcare a acțiunii penale se va face numai cu autorizarea prealabilă a procurorului general.

Latenta obiectivă a infracțiunii de spionaj se realizează prin acțiunea ca și trădarea prin transmitere de secrete. Faptul totuși, spionajul se diferențiază de cele mai multe ori diferit față de trădare. Infracțiunea de spionaj presupune de obicei deținerea sau transmiterea de documente care conțin secrete, ori de deținere de documente în scopul transmiterii acestora. Faptul ca, prin transmitere de secrete pur și simplu, fiind documente care conțin secrete nu sînt cunoscute direct de către cetățeni străini sau persoanele fără cetățenie domiciliat în străinătate¹⁾ În această modalitate s-a reținut infracțiunea de spionaj în sarcina cetățeanului vest-german S.H.W., procurist al firmei „Starick”, care, contactîndu-l pe cetățeanul român K.O., ce deținea o funcție de conducere într-o întreprindere de comerț exterior, i-a cerut și a obținut de la acesta informații privind planul valutar, forța de muncă, investițiile, unele amplasamente industriale etc.²⁾

Infracțiunea de spionaj este, din punctul de vedere al latentei subiective, o infracțiune intenționată. Practic, este greu de imaginat o infracțiune de spionaj săvîrșită cu intenție indirectă.

Referitor la sancționarea infracțiunii de spionaj, este de subliniat că, pe cînd la trădarea prin transmitere de secrete cele două forme ale infracțiunii — forma tipică și forma atenuată — sînt sancționate cu pedepse diferite, la infracțiunea de spionaj sancțiunile sînt aceleași pentru ambele forme.

...

În sfîrșit, față de subiectul învinuit de spionaj se va putea lua în considerare prevederile art. 117 Cod penal.

...

Secțiunea a II-a

DIVULGAREA SECRETELUI CARE PERICLITĂZĂ SECURITATEA STATULUI

ART. 162 — Dăruirea unor documente sau a unor date care constituie secrete de stat ori a altor documente sau date, de către cel care le custodiază datorită atribuțiilor de serviciu, dacă faptul este de natură să pună în pericol securitatea statului, se pedepsește cu închisoare de la 7 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Deținerea în afara îndatoririlor de serviciu a unui document care constituie secret de stat, dacă faptul este de natură să pună în pericol securitatea statului, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani.

Se pedepsește și în cazul în care se constată deținerea în afara îndatoririlor de serviciu a altor documente sau date care constituie secrete de stat, dacă faptul este de natură să pună în pericol securitatea statului.

Dacă faptele prevăzute în prezenta procedură sînt săvîrșite de orice altă persoană, pedepsa este închisoare de la 7 ani.

Potrivit textului de lege, divulgarea secretului, care periclitează securitatea statului este fapta persoanei care, avînd cunoștință despre documentele sau date care constituie secrete de stat ori despre alte documente sau date care nu sînt destinate publicității, divulgă sau deține asemenea documente sau date, dacă aceasta faptă este de natură să pună în pericol securitatea statului.

Încriminarea acestei fapte a fost determinată, mai ales de necesitatea de a se ocroti securitatea statului împotriva pericolului care poate rezulta din faptul divulgării de date sau documente, ori din deținerea în afara dispozițiilor legale sau în vederea divulgării, a unor documente sau date de interes economic tehnico-stiințific, militar sau politic. Păstrarea secretului de apărare a țării, cercetările tehnico-stiințifice și constituie una din condițiile principale pentru asigurarea independenței economice, politice și militare a statului, a suveranității lui și de aceea orice divulgare sau expunerea documentelor secrete riscuiează unei divulgări un pericol pentru securitatea statului.

Divulgarea datelor, documentelor sau informațiilor care constituie secrete de stat, a altora asemănătoare, reprezintă o formă gravă de încălcare a obligației de păstrare a secretului, susceptibilă să pericliteze nu simple interese ale statului, ci însăși securitatea lui.

Obiectul juridic special al infracțiunii în cauză îl constituie relațiile sociale privitoare la securitatea statului a căror normală desfășurare nu ar fi posibilă fără o eficientă apărare a secretului de stat și a secretului altor documente sau date a căror divulgare ar pune în pericol securitatea statului¹⁾ Documentele și datele care constituie secrete de stat sînt în primul rînd acelea care prezintă în mod vădit acest caracter, potrivit art. 150 alin. 1 Cod penal, iar în al doilea rînd cele stabilite prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 19/1972.

¹⁾ V. Dongoroz și colab., op. cit., p. 161.

Săbădăria acasă al infracțiunii

În cazul infracțiunii de săbădărie acasă, se poate constata că, în afară de faptul că persoana a săbădărit acasă, există și altă circumstanță care poate constitui un element al infracțiunii, și anume faptul că persoana a săbădărit acasă în timpul sărbătorii. În acest caz, infracțiunea este calificată ca infracțiune de săbădărie acasă în timpul sărbătorii.

În cazul infracțiunii de săbădărie acasă, se poate constata că, în afară de faptul că persoana a săbădărit acasă, există și altă circumstanță care poate constitui un element al infracțiunii, și anume faptul că persoana a săbădărit acasă în timpul sărbătorii.

În cazul infracțiunii de săbădărie acasă, se poate constata că, în afară de faptul că persoana a săbădărit acasă, există și altă circumstanță care poate constitui un element al infracțiunii, și anume faptul că persoana a săbădărit acasă în timpul sărbătorii.

În cazul infracțiunii de săbădărie acasă, se poate constata că, în afară de faptul că persoana a săbădărit acasă, există și altă circumstanță care poate constitui un element al infracțiunii, și anume faptul că persoana a săbădărit acasă în timpul sărbătorii.

Infracțiunea prevăzută în art. 169 (1) este calificată ca infracțiune de săbădărie acasă în timpul sărbătorii. În acest caz, infracțiunea este calificată ca infracțiune de săbădărie acasă în timpul sărbătorii.

V. de p. art. 169, p. 150.

Infracțiunea prevăzută în art. 169 (1) este calificată ca infracțiune de săbădărie acasă în timpul sărbătorii. În acest caz, infracțiunea este calificată ca infracțiune de săbădărie acasă în timpul sărbătorii.

În modalitatea prevăzută de art. 169 alin. 2 Cod penal, elementul material al infracțiunii constă într-o acțiune de deținere, în afara îndatoririlor de serviciu, de documente ce conțin date secrete de stat.

S-a reținut această modalitate a infracțiunii în sarcina lui S.I., cadru militar din Ministerul Apărării Naționale, care a deținut la domiciliu o hartă a Republicii Socialiste România la scara de 1:500.000, considerată document secret de stat, deoarece conținea însemnări, prezentând importanță deosebită pentru apărarea țării. Astfel, din raportul de constatare tehnico-științifică a rezultat că erau trecute denumirile reale ale marilor unități din componența trupelor de uscat și locul de dispunere a depozitelor de muniții cu caracter special, destinate nevoilor de apărare în situații deosebite.) S-a mai...

În cazul infracțiunii în cauză privind pe S.S., ofițer de miliție, care a avut ca aprobare, a luat, din cadrul serviciului economice, în trebură, mai multe documente ce cuprindeau date și informații privind munca operativă a organelor de miliție, pe care le a deținut la domiciliu mai mult timp.)

În cazul infracțiunii în cauză privind pe S.S., ofițer de miliție, care a avut ca aprobare, a luat, din cadrul serviciului economice, în trebură, mai multe documente ce cuprindeau date și informații privind munca operativă a organelor de miliție, pe care le a deținut la domiciliu mai mult timp.)

În cazul infracțiunii în cauză privind pe S.S., ofițer de miliție, care a avut ca aprobare, a luat, din cadrul serviciului economice, în trebură, mai multe documente ce cuprindeau date și informații privind munca operativă a organelor de miliție, pe care le a deținut la domiciliu mai mult timp.)

În cazul infracțiunii în cauză privind pe S.S., ofițer de miliție, care a avut ca aprobare, a luat, din cadrul serviciului economice, în trebură, mai multe documente ce cuprindeau date și informații privind munca operativă a organelor de miliție, pe care le a deținut la domiciliu mai mult timp.)

Atât în ceea ce privește divulgarea de date sau documente secrete ori a altor date sau documente, cât și în cazul deținerii în afara îndatoririlor de serviciu, de documente ce conțin date secrete de stat.

1) Tribunalul Militar Teritorial București. Sentință penală nr. 3 din 14 ianuarie 1985 (nepublicată).

2) Tribunalul Militar Teritorial București. Sentință penală nr. 11 din 10 mai 1983 (nepublicată).

3) Tribunalul Militar Teritorial București. Sentință penală nr. 11 din 10 mai 1983 (nepublicată).

4) Tribunalul Militar Teritorial București. Sentință penală nr. 11 din 10 mai 1983 (nepublicată).

... în serviciu a unor documente secrete, elementul material al
... ele însele să pună în pericol
... Dacă această infracțiune este comisă în afara
... prevăzută de art. 251 Cod penal, dacă este de na-
... re intereselor obștești¹⁾ Dacă nu are nici un
... caracter, ea va fi...

... rezată în
... pentru a-l lucra, fapta nu constă
... sau abateri discipli-
... n afara locului de

... In modalitatea prevăzută
... mentul material al infracțiunii con-
... alte documente decât cele secrete de stat, în afara
... viciu, dar de această dată, în vederea divulgării, dacă fapta este de
... natură să pună în pericol securitatea statului²⁾

Observăm că dacă deținerea în afara îndatoririlor de serviciu de
documente constituind secrete de stat se sancționează indiferent de
scopul urmărit de funcționar ori de alt salariat, deținerea altor docu-
mente se pedepsește numai dacă s-a dovedit că făptuitorul a făcut acest
lucru în vederea divulgării, fapt care se stabilește analizându-se totu-
odată împrejurările concrete ale acțiunii. De asemenea, este necesar ca
fapta să fie de natură să pună în pericol securitatea statului.

Ultima modalitate de săvârșire a infracțiunii de divulgare a se-
cretului care periclitază securitatea statului privește faptele incrimina-
te activ al infracțiunii, este orice persoană (a statului, săvârșește infracțiunea
în discuție orice persoană care divulgă date, documente ori infor-

... In același sens, inculpatul S.G. a fost condamnat, deoarece, după
trădarea în rezervă de la o unitate militară din Craiova, luând legatură
cu un turist vest-german, i-a divulgat respectivului date pe care le
cunoștea din perioada îndeplinirii serviciului militar, și anume: orga-
nizarea și amplasarea unor unități militare; dotarea cu armament, lo-
calitățile unde se află uzine ce produc obiecte pentru înzestrarea arma-
tei, dispunerea unor poligoane și aerodromuri etc.

Infracțiunea de divulgare a secretului care periclitază securita-
tea statului se comite cu intenție directă sau indirectă. Ea presupune
cunoașterea de către făptuitor a caracterului secret al datelor ori do-
cumentelor divulgate sau al celor deținute în acest scop. Când

... punerea în pericol
... să aibă loc în vederea divulgării. De aceea, în modalitatea menționată
infracțiunea nu poate fi comisă decât cu intenție directă.

Pentru existența infracțiunii, nu interesează motivul sau scopul
urmărit de făptuitor, fiind suficient doar faptul că el a acceptat posi-
bilitatea punerii în pericol a securității statului prin acțiunea sa.

... butilor sale de serviciu (art. 252 Cod penal)³⁾

infracțiune continuă

... care periclitază securitatea statului, în ma-

¹⁾ Art. 252 — Neglijența care are drept urmare distrugerea, pierderea, ph-
... este de natură să aducă atingere intereselor statului, se pedepsește cu
... de la 3 luni la 3 ani.

²⁾ V. Dogariu și colab., op. cit., p. 352

Secțiunea III a

Tratatul

Obiectul juridic comun

organizat

c. puterea statului, elemente, metode
și promovarea unei politici externe corespunzătoare in-
tereselor

spațiu

Tratarea prin apărarea mamei

Art. 156 — Fapta cetățeanului român sau a persoanei fără cetățenie domiciliată pe teritoriul statului român, care, în timp de război:

- a) predă teritorii, orașe, poziții de apărare, depozite ori instalări ale armatei române sau care servesc apărării;
- b) predă nave, aeronave, mașini, aparate, armament sau orice alte materiale care pot ajuta purtarea războiului;
- c) promulga dispoziții oamnei, lucrări și materiale de orice fel;

d) trece de partea inamicului sau efectuează alte acțiuni care sunt de natură să favorizeze activitatea dușmanului ori să slăbească puterea de luptă a armatei române sau a armatelor aliate — se pedepsește cu moartea și confiscarea tuturor bunurilor sale cu încheiere de la 15 la 20 de ani, interzicerea unor drepturi și confiscarea totuși a averii.

La aceeași pedeapsă este supus cetățeanul român sau persoana fără cetățenie domiciliată pe teritoriul statului român, care, în timp de război, luptă sau face parte din formații de luptă împotriva statului român sau a aliaților săi.

— predă teritorii, orașe, poziții de apărare, depozite ori instalări ale armatei române sau care servesc apărării;

— predă nave, aeronave, mașini, aparate, armament sau orice alte materiale care pot ajuta purtarea războiului;

trecă să favorizeze activitatea dușmanului, ori să slăbească puterea de luptă a armatei române sau a armatelor aliate.

În ultimul alineat al art. 156

care, în timp de război,

care, în timp de război, este de a gravitate deosebită.

care, în timp de război, este de a gravitate deosebită — înscrisă în art. 41 din Constituție — de a apăra patria, de a contribui cu orice preț la

care, în timp de război,

care, în timp de război,

care, în timp de război, este de a gravitate deosebită — înscrisă în art. 41 din Constituție — de a apăra patria, de a contribui cu orice preț la

triva patriei, deci prin acțiuni care vizează în mod vădit însăși

Obiectul juridic special al relațiilor sociale privind ocrotirea și

în sfera administrativ-teritorială

trădării

telecomunicații, ori unele ori conducte de carburanți.

telecomunicații, ori unele ori conducte de carburanți.

antari pentru forțele armate și muncitori pentru economia

prețurile sau al ori din fondul arhivistic național, carea legii reprezintă alimente, carburanșele de schimb și

Subiect activ nemijlocit, deci autor al infracțiunii, poate fi numai

- 1. Dongoroc și colab., op. cit., p. 44
- 2. Dongoroc și colab., op. cit., p. 44
- 3. Dicționarul limbii române moderne.

statului român. Calitatea de cetățean român se stabilește conform
săvârșirea faptelor incriminate

De asemenea, nu poate fi subiect activ al infracțiunii apatridul care
în momentul săvârșirii faptei nu avea domiciliul pe teritoriul

Infracțiunea de trădare prin ajutarea inamicului poate fi săvârșită
de o singură persoană, dar ea este susceptibilă de participatie în toate
modalitățile acestora. Instigator ori complice poate fi orice persoană (ce-
tățean străin ori apatrid), pe cind executor nu poate fi decit un român
prin cetățenie.

Infracțiunea de trădare prin ajutarea inamicului se săvârșește
genera, prin acțiune. Aceste acțiuni constau din următoarele fapte:

— predarea unor obiective militare sau care servesc apărării na-
ționale. Prin „predare” se înțelege punerea obiectivelor respective la dis-
poziția inamicului. Deși legea nu arată destinatarul predării, din conu-
narea și rațiunea infracțiunii rezultă că acesta este inamicul, deci o
putere cu care statul român se află în stare de război.

— procurarea de oameni sau valori materiale, ceea ce înseamnă
achiziționarea acestora în sprijinul inamicului ori chiar în punerea la
dispoziția dușmanului a valorilor sau altor bunuri ce aparțin subiec-
tului infracțiunii.

— trecerea de partea inamicului, în sensul de părăsire a țării și
refugiere în țara acestuia, cît și înrolarea în serviciul dușmanului alie-

și a intrat în serviciul lui;

— în timpul războiului de gheră în statul inamic în timpul războiului

— în timpul războiului de gheră în statul inamic în timpul războiului

— în timpul războiului de gheră în statul inamic în timpul războiului

— în timpul războiului de gheră în statul inamic în timpul războiului

— în timpul războiului de gheră în statul inamic în timpul războiului

— în timpul războiului de gheră în statul inamic în timpul războiului

— în timpul războiului de gheră în statul inamic în timpul războiului

— în timpul războiului de gheră în statul inamic în timpul războiului

— în timpul războiului de gheră în statul inamic în timpul războiului

— în timpul războiului de gheră în statul inamic în timpul războiului

Pentru realizarea elementului material al infracțiunii nu este ne-
cesar ca cel care face parte dintr-o asemenea formație să fi participat
efectiv la vreo acțiune de luptă, după cum nu este necesară nici intra-
rea în luptă a formației. Suficient este ca formația să fie în stare de
formație de luptă — bineînțeles cu condiția ca aceasta să aibă drept
scop lupta împotriva statului român sau a aliaților săi — este suficient
ca să existe existența infracțiunii prevăzute de art. 156 Cod penal.)

Infracțiunea de trădare prin ajutarea inamicului se poate săvârși
și prin acte omisive, prin abandonarea obiectivelor militare și prin ne-
luarea măsurilor de apărare. De asemenea, pot fi efectuate alte acțiuni
de natură a favoriza activitatea dușmanului, ca, de pildă, neluarea
măsurilor pentru aprovizionarea armatei cu alimente,
carburanți etc.

Pentru ca ajutarea inamicului să constituie element material al
infracțiunii reglementată de art. 156 Cod penal, se cere ca lupta să se

război înțelegem intervalul de timp de la data declarării mobilizării
sau de la începerea operațiilor de război până la data trecerii armatei
la starea de pace. De asemenea, se cere ca ajutorul să fie destinat inami-

ciului. Ajutorul dat unui stat care nu se află în război, dar care ar putea ulterior să devină inamic prin alianță cu un stat cu

care se află în război, nu constituie infracțiune de trădare prin ajutarea inamicului.

Lupta are ca urmare producerea unei stări de pericol pentru securi-

țată. Lupta are ca urmare producerea unei stări de pericol pentru securi-

țată. Lupta are ca urmare producerea unei stări de pericol pentru securi-

țată. Lupta are ca urmare producerea unei stări de pericol pentru securi-

țată. Lupta are ca urmare producerea unei stări de pericol pentru securi-

țată. Lupta are ca urmare producerea unei stări de pericol pentru securi-

țată. Lupta are ca urmare producerea unei stări de pericol pentru securi-

țată. Lupta are ca urmare producerea unei stări de pericol pentru securi-

țată. Lupta are ca urmare producerea unei stări de pericol pentru securi-

Secțiunea 4-b

Actiunile descurajate contra statului

ale armatei române sau care servesc apărării;

care constituie infracțiunea de acțiuni dăunătoare contra
statului, prin ajutarea inamicului săvârșirea acțiunilor de
trădare prin ajutarea inamicului săvârșirea acțiunilor de
trădare prin ajutarea inamicului săvârșirea acțiunilor de
trădare prin ajutarea inamicului săvârșirea acțiunilor de

trădare prin ajutarea inamicului săvârșirea acțiunilor de
trădare prin ajutarea inamicului săvârșirea acțiunilor de
trădare prin ajutarea inamicului săvârșirea acțiunilor de
trădare prin ajutarea inamicului săvârșirea acțiunilor de

trădare prin ajutarea inamicului săvârșirea acțiunilor de
trădare prin ajutarea inamicului săvârșirea acțiunilor de
trădare prin ajutarea inamicului săvârșirea acțiunilor de
trădare prin ajutarea inamicului săvârșirea acțiunilor de
trădare prin ajutarea inamicului săvârșirea acțiunilor de

trădare prin ajutarea inamicului săvârșirea acțiunilor de
trădare prin ajutarea inamicului săvârșirea acțiunilor de
trădare prin ajutarea inamicului săvârșirea acțiunilor de
trădare prin ajutarea inamicului săvârșirea acțiunilor de
trădare prin ajutarea inamicului săvârșirea acțiunilor de

Tr. Tribunalul Militar București, Sec. I
1943 (republicată).
Secțiunile III și IV

Capitolul IV

INFRACȚIUNILE DE VIETĂ ÎN FAZĂ DE INFRAȚIUNE CONTRA REPREZENTANȚILOR NOSTRI ȘI STRĂINI

Secțiunea I

Atentatul care pune în pericol securitatea statului

„ART 160 — Atentatul săvârșit contra vieții, integrității corporale ori sănătății unei persoane care îndeplinește o activitate importantă de stat sau obștească, în împrejurări care fac ca fapta să pună în pericol securitatea statului, se pedepsește cu moartea și confiscarea totală a averii sau cu închisoare de la 15 la 20 de ani, interzicerea unor drepturi și confiscarea parțială a averii”

Așa cum rezultă din definiție, infracțiunea menționată constă în

... în viața și integritatea corporală și sănătatea unei persoane care îndeplinește o activitate importantă de stat sau obștească, în împrejurări care fac ca fapta să pună în pericol securitatea statului. ...

... bestial pe unii activiști d
... nesiguranță sau neîncred
... re acționa în fosta regiune Bana Mare
... juridic al acestei infracțiuni es

deslășurare normală este condițională de apărarea vieții, integrită
1. format din corpul persoanei fizice care îndeplinește o funcție
de stat sau obștească, asupra căreia se îndreaptă actele

Subiectul activ nu este determinat de lege prin vreo calitate, el
arbitrar, intenționează să aducă atingere securității statului

Subiectul pasiv principal este statul nostru socialist, iar subiect

vitale. De asemenea, legea nu cere ca subiectul pasiv să fie un
unele de atentat prevăzută de art. 160 din Constituție — dacă acesta a

... parter special d, vol 1, op. cit.
... Tribunalul Suprem, secția penală, Decizia nr
... Decizia nr
... Decizia nr

o infracțiune contra persoanei din cele prevăzute de art. 174—206 Cod

Acțiunea penală se pune în mișcare la dorința expresă a gub
... este persoana fizică sătămă
... este persoana fizică sătămă
... este persoana fizică sătămă
... este persoana fizică sătămă

În practica muncii organelor de securitate au existat cazuri c
... este persoana fizică sătămă
... este persoana fizică sătămă
... este persoana fizică sătămă
... este persoana fizică sătămă

Capitolul V

INFRACTIUNI CONTRA SECURITĂȚII STATULUI SAVIRSITE ÎN DOMENIU L'ECONOMIEI NAȚIONALE

Secțiunea I

Actele de diversivne

Art. 163. Distrugerea, degradarea sau aducerea în
... este persoana fizică sătămă
... este persoana fizică sătămă
... este persoana fizică sătămă
... este persoana fizică sătămă

... este persoana fizică sătămă
... este persoana fizică sătămă
... este persoana fizică sătămă
... este persoana fizică sătămă

... este persoana fizică sătămă
... este persoana fizică sătămă
... este persoana fizică sătămă
... este persoana fizică sătămă

... este persoana fizică sătămă
... este persoana fizică sătămă
... este persoana fizică sătămă
... este persoana fizică sătămă

... formă de împotrăvire a fost deseori întrebuințată de
... (art. 153 Cod penal)

Obiectul juridic special al acestei infracțiuni îl constituie ansam-
blul bunurilor care aparțin statului nostru împotriva acestei infracțiuni. Acesta este obiectul
... constituind o infracțiune
... și an ...
... de ordin patrimonial privind economia națională.

Obiectul material al infracțiunii constă în bunurile asupra cărora
este îndreptată acțiunea de distrugere, degradare sau aducere în stare
de neîntrebuințare. Legea nu limitează sfera bunurilor ce pot face obiectul
unui act de diversione, deși cuprinde o enumerare exemplificativă
a celor mai expuse unor astfel de fapte. Potrivit art. 163 Cod penal
pot fi obiect material: uzinele, instalațiile industriale, mașinile, căile
de comunicație, mijloacele de transport, mijloacele de telecomunicație,
construcțiile, produsele industriale sau agricole ori alte bunuri. Prin
aceste bunuri se înțelege orice valoare care, prin distrugerea, degradarea
sau aducerea ei în stare de neîntrebuințare, este afectată securitatea sta-
tului. Nu are importanță dacă aceste fapte ori valori sunt proprietate
de stat, obținute ori a unor societăți mixte.

În anumite situații excepționale, se putea face obiectul unui act
de diversione și bunuri din averul persoanei sau particular. De pildă,
incendierea, în scop diversionist, a unor cartiere de locuințe propriu
zile.

Practic, obiect material al infracțiunii nu pot fi decât bunuri im-
portante prin valoarea, cantitatea sau însemnătatea lor, astfel încât dă-
vătărea lor să producă în mod obiectiv o stare de pericol pentru securitatea

statului.

Subiect activ nemijlocit al infracțiunii poate fi orice persoană

... acțiuni sunt alternative, în sensul că săvârșirea
... este suficientă pentru realizarea elementului
... acțiunii de acte de diversione

... de distrugere constă în atingerea adusă integrității unui
... sau dezmițarea acestuia, suprimarea sau știrbirea
... mai corespunde destinației sale. Exemplu
... prin incendiere sau a unor clădiri prin pro-

...
...
...

... acțiunea de degradare se înțelege atingerea adusă stării in-
...
...
...
... de transport etc.

Un bun este adus în stare de neîntrebuințare atunci când, fără a
fi distrus sau degradat, este pus în situația de a nu mai putea fi folosit,
de a nu mai putea fi utilizat deloc sau în parte, pentru totdeauna sau
pentru un interval de timp. Așa spre exemplu, este sustrasă o piesă
esențială de la o instalație industrială sau, printr-o manevră contra-
ră la un dispozitiv, se blochează întregul mecanism al unei ma-
șini, astfel încât pentru repararea în funcțiune este necesară demonta-
rea ei.

Fiecare din acțiunile menționate de art. 163 Cod penal poate fi
săvârșită prin diferite mijloace. Cu titlu de exemplu, având în vedere
că sînt mijloace la îndemîna diversionistilor, legea enumeră pe ce-
lelalte în explozii și incendii. Acțiunile pot fi săvârșite și prin orice
alte mijloace. Astfel, pot fi înfăptuite acte de diversione săvârșite prin
provocarea de inundații, otrăvirea animalelor, răspîndirea dăunătorilor
în cultură, deraierea trenurilor etc.

Pentru ca distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntre-
buințare să constituie elementul material al infracțiunii de acte de di-
versione și deci să întregască latura obiectivă a acestei infracțiuni,

... în orice mod atingere s-a dat statului.

...

...

... privește activitatea unor întreprinderi și o ... ori asupra in-

...

... securității statului. Pentru existența actelor de ...

...

... valori fundamentale, chiar dacă atingerea nu se produce ...

... statului, se va ...

...

... (penal), infracțiunea contra siguranței circulației pe căile ferate, ori alte

...

... actelor de diversione

...

...

...

...

...

~ahoiqiu

Onetului jur

sau nu o retribuieste. De regula, această capitate se dăbindeste
ul unui raport de muncă, dar se poate obține și în timpul

manci (exemplu, un militar) Nu este necesar să existe un contract de
atribuțiilor funcției. Important este să fi existat consimțământul ex-
sau tacit al conducerei organizației socialiste respective. De ase-
de studii, vîrstă, stagii etc.) sau cei care au început serviciu înainte de
în cazul în care comit infracțiuni de serviciu în perioade cîi și-au des-
lăsat activitatea¹⁾

sau nu o retributie Asocia-
patrimonial (organizati cooperatis
inra Scriitorilor, organizati sport

În ce privește ceilalți participanți la întâlnire, trebuie să se înțeleagă că ei nu pot fi considerați ca fiind în posesia unei informații care să le permită să ia decizii în legătură cu activitatea lor. Ei trebuie să fie informați în mod corespunzător și să fie consultați în legătură cu activitatea lor.

o latură normală a acesteia organizată în infracțiunea de subminare a economiei naționale poate fi comisă și de o pluralitate de subiecți care au ocazia să

Subiectul pasiv poate fi orice persoană juridică din cele arătate în art. 145 Cod penal. Organizațiile care organizează obstacolează sau împiedică activitatea economică a unităților de producție sau funcționează potrivit legii

În funcție de circumstanțele faptului, infracțiunea de subminare a economiei naționale poate fi comisă și de o pluralitate de subiecți care au ocazia să

În funcție de circumstanțele faptului, infracțiunea de subminare a economiei naționale poate fi comisă și de o pluralitate de subiecți care au ocazia să

În practica judiciară s-a reținut infracțiunea de subminare a economiei naționale în sursele numitelor B.V., M.T. și F.I., care, în urma unei

În funcție de circumstanțele faptului, infracțiunea de subminare a economiei naționale poate fi comisă și de o pluralitate de subiecți care au ocazia să

Fiecare dintre acțiunile menționate poate forma singură elementul material al infracțiunii de subminare a economiei naționale. Săvârșirea

Acțiunile care formează elementul material al infracțiunii de subminare a economiei naționale nu trebuie să prezinte latură obiectivă a acestor acțiuni. Faptul este de natură să submineze economia națională și prin subminarea economiei naționale și prin agresiunea unităților economice amenințată de bunul mers al acesteia în ansamblu, în numele unui interes sau război civil sau război civil și sistemul monetar etc.), dar se repercutează asupra întregii economii naționale¹⁾. Pentru exist

Acțiunile de folosare și implicare a activității vreunei organizații socialiste pun în pericol economia națională și, desigur, securitatea statului. Prin „subminare” înțelegem o asemenea stare de lucruri de natură să amenințe realizarea lucrului evaluat de personalul respectiv al activității economice a statului socialist. Dacă, prin proporțiile sale, este de natură să amenințe realizarea lucrului evaluat de personalul respectiv al activității economice a statului socialist, este de natură să amenințe realizarea lucrului evaluat de personalul respectiv al activității economice a statului socialist.

Importanța pagubei se stabilește fie în funcție de cuantumul acesteia (evaluat în bani sau exprimat cantitativ), fie în funcție de repercusiunile care le-ar avea asupra economiei naționale (imposibilitatea realizării planului de stat într-un anumit compartiment, atingerea simțitoare a activității unor unități sau chiar a unui grup de unități etc.)²⁾

Dacă fapta nu a fost de natură să submineze economia națională în

Infracțiunea de subminare a economiei naționale poate fi comisă și de o pluralitate de subiecți care au ocazia să

Existența unui motiv sau scop special este necesară pentru existența

Dacă fapta a fost săvârșită de un funcționar sau alt salariat al

1) V. Dongorov, op. cit. p. 119
2) Ibidem, p. 120
3) V. Vasilov, op. cit. p. 41

1) I. I. Vasilov, op. cit. p. 119
2) V. Dongorov, op. cit. p. 119
3) T. Vasilov, op. cit. p. 41
4) T. I. Vasilov, op. cit. p. 41
5) V. Dongorov, op. cit. p. 119

VERIFICANDO SE EXISTEM ALGUMAS DESEMPENHOS DE SEU CONDOMINIO
SE PROPAGANDA IMPRESSA E OUTROS RECURSOS PUBLICITARIOS

1994

by a number of people or all

... actuale, o dată cu succesele deosebite în toate do-

4 D. 512

Obiectul juridic al infracțiunii este format din cel al

[illegible]

În prima sa variantă, elementul material al laturii obiective constă

* persoane împreună

9 A se vedea Decretul nr. 77/1971 privind regimul armelor munitor și
nr. 03/03/1976

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

La începutul obiectivului...

Constituirea se realizează prin întruniri, în care se compun, indiferent dacă s-au îndeplinit formalitățile, cum ar fi: ședința de constituire, înmânarea actelor, depunerea jurământului, aprobarea unor statui, program de acțiune, program etc. Constituția presupune deci o avansată deciziei inițiere, implicând existența a două sau mai multe persoane care s-au declarat de acord cu inițierea grupării sau a grupului și apoi la acte de organizare. Pentru existența constituției este necesară pluralitatea de înfractori să-și fi dat adeziunea expresă sau tacită de a acționa, a participa la ședințe, a da sprijin etc. Activitatea grupării să-și propună săvârșirea vreunui act din listele prevăzute în art. 155-165 din Codul penal.

În fața de trecut această infracțiune a crescut ca număr, tot mai multe de securitate au mai descoperit cazuri de complot și după intrarea în vigoare a actualului Cod penal. Prezentăm în acest caz denumit „S.L.O.M.R.”, grupare complotistă inițiată și condusă de C.Gh., element ostil, deosebit de periculos, condamnat de mai multe ori pentru activitate legionară. Acesta, în anul 1979, împreună cu R.C., a inițiat și constituit o grupare ostilă ce urma să des-

...tă nume de persoane fictive, care, chipurile, ar fi făcut parte din

Pentru faptele care au fost judecate și condamnate de Tribunalul Militar Teritorial București prin hotărârea din 167 alin. 1 Cod penal¹⁾.

Acțiunea de aderare constă în intrarea efectivă într-o asemenea grupă sau în societate (cu caracter fascist sau antisemit) și alături de asemenea grupă sau societate în activitatea ei. (Cod penal după definiția din art. 167 alin. 1 Cod penal). Persoana suspectă de aderare este cel care nu dă expres sau tacit (prin purtarea unei veste de combat) sau în fapt, odată cu grupă sau societate, această manifestare de voință este acceptată. Simpla adeziune, dacă n-a fost acceptată de membrii asociației ori grupării sau de conducerea acestora, nu-i conferă faptelorului calitatea de infractor. El trebuie să cunoscă scopurile asociației sau grupării, nefund nevoite ca să îndeplinească vreun sarcină²⁾. Aderarea însă trebuie să fie efectuată la gruparea, complotează în condițiile arătate și nu o simplă promisiune în acest sens.

Aderarea constituie forma cea mai des întâlnită de participare la infracțiunea de complot, deoarece după constituirea grupării elementele complotiste trec la atragerea de noi membri, în vederea desfășurării unor activități ostile.

Evidențiat în acest sens este cazul surtitorilor P.E., P.C. și S.N. care au aderat la grupă sau societate și au participat la activități ostile, toate de B.B. și P.I. (procurare de armament și materiale explozive în vederea comiterii unor atentate și acți de diversione), sau declarat de

statutul de sprijinire sub orice formă a asociației sau grupării.

Ca act se poate realiza sub orice formă (material sau moral). Ușurătorul material poate consta, spre exemplu, în punerea la dispoziție a unor încăperi pentru organizarea de întruniri sau a unor mijloace de transport, intermedierea legăturilor dintre membrii grupării; sprijin

financiar, moral sau psihologic etc. Ca să existe sprijinire, trebuie să se manifeste voința de a ajuta în viitor etc. Ca să existe sprijinire, trebuie să se manifeste voința de a ajuta în viitor etc.

Pe lângă acestea, aderarea poate fi și de natură morală, prin faptul că persoana suspectă se declară în favoarea grupării sau societății.

În mod obișnuit, aderarea se realizează prin intermediul unor activități cu caracter fascist

care constă în exprimarea aprobării într-un fel sau altul față de activitatea acestora.

În modalitățile prevăzute de art. 167 alin. 1 Cod penal, aderarea se poate realiza și prin intermediul unor activități cu caracter fascist

care constă în exprimarea aprobării într-un fel sau altul față de activitatea acestora.

¹⁾ Decizia penală nr. 35 din 4 mai 1979 a Tribunalului Militar Teritorial București (nepublicată).

²⁾ T. Vasilu și colab., op. cit., partea specială, p. 52, vol. I.

³⁾ A se vedea Sentința penală nr. 234/1971 a Tribunalului Militar Teritorial București (nepublicată).

de intendențistic sau prin care se urmărește schimbarea orânduirii noastre socialiste.

Acțiunea de aderare constă în intrarea efectivă într-o asemenea grupă sau în societate (cu caracter fascist sau antisemit) și alături de asemenea grupă sau societate în activitatea ei. (Cod penal după definiția din art. 167 alin. 1 Cod penal).

Persoana suspectă de aderare este cel care nu dă expres sau tacit (prin purtarea unei veste de combat) sau în fapt, odată cu grupă sau societate, această manifestare de voință este acceptată. Simpla adeziune, dacă n-a fost acceptată de membrii asociației ori grupării sau de conducerea acestora, nu-i conferă faptelorului calitatea de infractor. El trebuie să cunoscă scopurile asociației sau grupării, nefund nevoite ca să îndeplinească vreun sarcină²⁾. Aderarea însă trebuie să fie efectuată la gruparea, complotează în condițiile arătate și nu o simplă promisiune în acest sens.

Aderarea constituie forma cea mai des întâlnită de participare la infracțiunea de complot, deoarece după constituirea grupării elementele complotiste trec la atragerea de noi membri, în vederea desfășurării unor activități ostile.

Evidențiat în acest sens este cazul surtitorilor P.E., P.C. și S.N. care au aderat la grupă sau societate și au participat la activități ostile, toate de B.B. și P.I. (procurare de armament și materiale explozive în vederea comiterii unor atentate și acți de diversione), sau declarat de

statutul de sprijinire sub orice formă a asociației sau grupării.

Ca act se poate realiza sub orice formă (material sau moral). Ușurătorul material poate consta, spre exemplu, în punerea la dispoziție a unor încăperi pentru organizarea de întruniri sau a unor mijloace de transport, intermedierea legăturilor dintre membrii grupării; sprijin

financiar, moral sau psihologic etc. Ca să existe sprijinire, trebuie să se manifeste voința de a ajuta în viitor etc. Ca să existe sprijinire, trebuie să se manifeste voința de a ajuta în viitor etc.

Pe lângă acestea, aderarea poate fi și de natură morală, prin faptul că persoana suspectă se declară în favoarea grupării sau societății.

În mod obișnuit, aderarea se realizează prin intermediul unor activități cu caracter fascist

care constă în exprimarea aprobării într-un fel sau altul față de activitatea acestora.

În modalitățile prevăzute de art. 167 alin. 1 Cod penal, aderarea se poate realiza și prin intermediul unor activități cu caracter fascist

care constă în exprimarea aprobării într-un fel sau altul față de activitatea acestora.

În mod obișnuit, aderarea se realizează prin intermediul unor activități cu caracter fascist

care constă în exprimarea aprobării într-un fel sau altul față de activitatea acestora.

În mod obișnuit, aderarea se realizează prin intermediul unor activități cu caracter fascist

care constă în exprimarea aprobării într-un fel sau altul față de activitatea acestora.

În mod obișnuit, aderarea se realizează prin intermediul unor activități cu caracter fascist

care constă în exprimarea aprobării într-un fel sau altul față de activitatea acestora.

În mod obișnuit, aderarea se realizează prin intermediul unor activități cu caracter fascist

care constă în exprimarea aprobării într-un fel sau altul față de activitatea acestora.

În mod obișnuit, aderarea se realizează prin intermediul unor activități cu caracter fascist

care constă în exprimarea aprobării într-un fel sau altul față de activitatea acestora.

¹⁾ T. Vasilu și colab., op. cit., vol. I, partea specială, p. 52.

se consumă în momentul când a avut loc
ce constituie elementul material al ac-
s-a produs starea de pericol pentru secu-

**Latura subiectivă a infracțiunii de complot, ca formă de vinovă-
le, constă în intenția directă, de a realiza scopul în care ac-
ționează indivizii ce fac parte din complot.**

Pedepsa aplicată pentru infracțiunea de complot nu poate fi ma-
mare decât cea prevăzută de legea penală pentru cea mai gravă dintre
infracțiunile care intră în scopul asociației sau grupării, dispoziție vala-
bilă numai pentru modalitatea prevăzută în art. 167 alin. 1 din C

epare, în sensul că persoanele care au comis faptele prevăzute
rătă, lor înainte de a fi descoperite. Este, cu alte cuvinte, un indemn
al dreptului penal adresat pe cale legislativă participanților la com-
t și ca să-l denunțe autorităților înainte ca ele să fi cu-
noșcut de existența lui, deci, înainte ca urmărirea penală să fi fost in-
cepută, astfel că nu vor fi trasi la răspundere penală.

Secțiunea III a

Propaganda împotriva ordinii socialiste

„Art. 166 - Propaganda cu caracter la, ar, dtru
la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi
Propaganda sau lău prinderea oricărui actiun pentru
ch moarea oricărui. oricărui, sau din care ar reu la un
pericol pentru securitatea statului se pedepsește cu înch-
adare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi”

Eu constă
și în public, acte de propagandă cu ca

1) A se vedea Sentin

d prin care se preconizează schimbarea
punea de propagandă împotriva ordinii socialiste
socialismului asupra conștiinței masei și a diminui prestigiul so-
nului în lume. De aceea, organele de securitate trebuie să dovi-
ască permanent vigilență și spirit revoluționar, spre a putea descoperi
lichida la timp orice încercare a elementelor dușmănoase de a lovi
această cale în ordinarea socialistă, în eucernde revoluționare ale
poporului

Infracțiunea de propagandă împotriva ordinii socialiste, în ori-
care din variantele sale, are ca obiect juridic acele relații sociale ale
cărora existență și normală desfășurare sînt condiționate de existen-
in pericol prin faptele îndreptate împotriva ordinii socialiste. Această
infracțiune nu are obiect material.

Subiectul activ nu este determinat de lege prin vreo calitate, pu-
tînd fi deci orice persoană. Din punct de vedere criminologic însă, tre-
buie avut în vedere că el este un element ostil, periculos, care pro-
le comise se situază pe o poziție opusă socialismului ce se cons-
truieste în țara noastră

Elementul material al infracțiunii îmbracă mai multe aspecte, în
raport cu prevederile art. 166 alin. 1 și 2 din Codul penal

ace și politice dintre cele mai retrograde și antiumaniste

cum se cunoaște, fascismul a apărut în lume ca un curent

far

far

far

far

far

far

far

far

far

far

far

far

1) A se vedea Dicționarul limbii române
2) Ibidem, op. cit., vol. I, partea specială, p. 49

publice

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

de desfășurarea oricăror activități de răspândire orală sau în scris a unei idei, față de singură sau mai multe persoane, păstrându-se în permanență în silă sau în tăcere, pe cale orală sau în scris, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

Pe această linie, secretarul general al partidului a subliniat că este necesar să se vegheze cu lărmă vigilență la subliniat forma sa nu există condiții pentru existența omului de altă naționalitate să nu poată trăi fără muncă sau din muncă a sa

Pentru existența acestei forme de propagandă, legea penală prevede un set de condiții cu privire la modalitate și mijloc de difuzare, precum și la scopul propagandei. Caracteristicile sunt: difuzarea unor fapte prin care se instigă la schimbarea regimului, înfrunțarea unor alipse sau zvonuri pe calea difuzării al unor informații este alături de nașterea la schimbarea regimului, propagandă stă de la emisia de la difuzare, prin poartă pe care se poate vedea înaltă, gura de la unu sau mai multe persoane, adică propagandă orală

În acest sens sînt relevante cazurile numitorilor A.G., eveniment deosebit care a redactat un insert calomniator la adresa orînduirii noastre socialiste, preconizînd schimbarea ei, pe care l-a împătuit de mai multe ori în presa noastră, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

Un alt aspect al elementelor de propagandă orală este în actiunea de propagandă din care rezultă un pericol pentru securitatea noastră, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

Conceptul acestei modalități de propagandă orală este în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

care ar rezulta un pericol pentru securitatea noastră, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

mânia, fapt realizabil prin propagandă de securitate, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică, în scopul de a influența opinia publică

CAPITOLUL VII

ALTE INFRACTIUNI CONTRA SECURITĂȚII STATULUI

Secțiunea I

Compromiterea unor interese de stat

„ART 168 — Distrugerea, alterarea ori ascunderea unui document sau înscris în care sînt stabilite drepturi ale statului român în raport cu o putere străină, sau orice altă faptă de natură a compromite interesele de stat, se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi”.

Infrapecțiunea constă în fapta persoanei care distruge, alterează sau ascunde un document sau înscris în care sînt stabilite drepturi ale statului român în raport cu o putere străină, dar și în orice altă faptă care este de natură să compromită interesele statului.

Că subiect de drept, este persoana fizică sau juridică, română sau străină, care distruge, alterează sau ascunde un document sau înscris în care sînt stabilite drepturi ale statului român în raport cu o putere străină, sau care săvîrșește orice altă faptă de natură să compromită interesele de stat.

Obiectul juridic al infracțiunii de compromitere a unor interese de stat are un caracter complex, el cuprinzînd în conținutul său fapte care prin ele sînt de natură să compromită interesele de stat, cum ar fi: distrugerea, falsificarea sau alterarea unui document sau înscris pe care o asemenea faptă îl prezintă ca fiind de natură să compromită interesele de stat, sau orice altă faptă de natură să compromită interesele de stat, în existența, integritatea sau realizarea drepturilor ale statului român în raport cu o putere străină¹⁾.

Obiectul juridic al infracțiunii de compromitere a unor interese de stat are un caracter complex, el cuprinzînd în conținutul său fapte care prin ele sînt de natură să compromită interesele de stat, cum ar fi: distrugerea, falsificarea sau alterarea unui document sau înscris pe care o asemenea faptă îl prezintă ca fiind de natură să compromită interesele de stat, sau orice altă faptă de natură să compromită interesele de stat, în existența, integritatea sau realizarea drepturilor ale statului român în raport cu o putere străină²⁾.

Infrapecțiunea de compromitere a unor interese de stat are un obiect material format din documentul sau înscrisul în care sînt stabilite drepturi ale statului român în raport cu o putere străină.

¹⁾ V. Dănilă, op. cit. p. 101.
²⁾ V. Dănilă, op. cit. p. 101.

... statului român în raport cu o putere străină. Asemenea documente pot fi sub formă de tratate, convenții, declarații, acorduri etc., și ele se pot referi la drepturi teritoriale, drepturi de navigație pe anumite ape, dreptul de a-și exercita suveranitatea în anumite puncte, recunoașterea statului român, a guvernului său din anumite perioade a independenței României, a frontierelor țării și altele. Documentele sau înscrisurile pot să se găsească fie în original, fie în copie, dar acestea trebuie să fie autentice și să poartă semnătura sau pecetea statului român. Obiectul material al infracțiunii de compromitere a unor interese de stat este documentul sau înscrisul în care sînt stabilite drepturi ale statului român în raport cu o putere străină.

Nefiind determinat de lege prin vreo anumită calitate, subiect activ al infracțiunii poate fi orice cetățean român sau străin, indiferent de domiciliu, funcționar sau alt salariat, militar ori civil etc. Pentru existența infracțiunii nu are relevanță modul în care documentul a intrat în posesia documentului sau înscrisului, putînd fi găsit din întâmplare, încredințat de altă persoană sau sustras.

Latura obiectivă, sub aspectul elementului material, apare sub formă de distrugere, alterare sau ascundere a unui document sau înscris în care sînt stabilite drepturi ale statului român în raport cu o putere străină, sau orice altă faptă de natură să compromită interesele de stat. Sub care poate fi săvîrșit elementul material al laturii obiective al infracțiunii, este de natură să compromită interesele de stat, cum ar fi: distrugerea, falsificarea sau alterarea unui document sau înscris pe care o asemenea faptă îl prezintă ca fiind de natură să compromită interesele de stat, sau orice altă faptă de natură să compromită interesele de stat, în existența, integritatea sau realizarea drepturilor ale statului român în raport cu o putere străină.

Infrapecțiunea de compromitere a unor interese de stat are un caracter complex, el cuprinzînd în conținutul său fapte care prin ele sînt de natură să compromită interesele de stat, cum ar fi: distrugerea, falsificarea sau alterarea unui document sau înscris pe care o asemenea faptă îl prezintă ca fiind de natură să compromită interesele de stat, sau orice altă faptă de natură să compromită interesele de stat, în existența, integritatea sau realizarea drepturilor ale statului român în raport cu o putere străină.

Obiectul juridic al infracțiunii de compromitere a unor interese de stat are un caracter complex, el cuprinzînd în conținutul său fapte care prin ele sînt de natură să compromită interesele de stat, cum ar fi: distrugerea, falsificarea sau alterarea unui document sau înscris pe care o asemenea faptă îl prezintă ca fiind de natură să compromită interesele de stat, sau orice altă faptă de natură să compromită interesele de stat, în existența, integritatea sau realizarea drepturilor ale statului român în raport cu o putere străină.

Infrapecțiunea de compromitere a unor interese de stat are un obiect material format din documentul sau înscrisul în care sînt stabilite drepturi ale statului român în raport cu o putere străină. Pentru existența laturii obiective a infracțiunii, este de natură să compromită interesele de stat, cum ar fi: distrugerea, falsificarea sau alterarea unui document sau înscris pe care o asemenea faptă îl prezintă ca fiind de natură să compromită interesele de stat, sau orice altă faptă de natură să compromită interesele de stat, în existența, integritatea sau realizarea drepturilor ale statului român în raport cu o putere străină.

Infrapecțiunea de compromitere a unor interese de stat are un obiect material format din documentul sau înscrisul în care sînt stabilite drepturi ale statului român în raport cu o putere străină.

natură a compromite interesele de stat. Aceasta presupune aptitudine
de a compromite interesele de stat, precum și cunoștință de fapt
care să fie pe deplin conștientă de natura și importanța faptelor
care se comit. În cazul în care persoana respectivă nu este conștientă
de natura și importanța faptelor, sau dacă, în momentul comiterii
faptei, ori dacă reconstituirea documentului sau înscrisului ar fi
posibilă, nu există.

Unirea imediată a faptelor de distrugere, alterare sau
omisiune, înscrisului, este obligatorie în cazul în care
se constată că persoana respectivă este străină de țară și
nu are dreptul de a se afla în țară, conform art. 155 al. 1 R. Pen.

Elementul material al infracțiunii este de natură
fizică, constând în distrugerea, alterarea sau omisiunea
documentului înscrisului, precum și înscrisului înscrisului
documentului înscrisului. Elementul material al infracțiunii
constă în distrugerea, alterarea sau omisiunea documentului
înscrisului, precum și înscrisului înscrisului documentului
înscrisului, prevăzută în art. 252 Cod penal.

În materia acestei infracțiuni nu avem practică
jurisprudențială de la înființarea instanțelor de judecată
și până în prezent, deoarece nu există încă o practică
jurisprudențială de la înființarea instanțelor de judecată
și până în prezent.

Ne denunțarea

Ne denunțarea

Elementul material al infracțiunii este de natură
fizică, constând în distrugerea, alterarea sau omisiunea
documentului înscrisului, precum și înscrisului înscrisului
documentului înscrisului. Elementul material al infracțiunii
constă în distrugerea, alterarea sau omisiunea documentului
înscrisului, precum și înscrisului înscrisului documentului
înscrisului, prevăzută în art. 252 Cod penal.

În materia acestei infracțiuni nu avem practică
jurisprudențială de la înființarea instanțelor de judecată
și până în prezent, deoarece nu există încă o practică
jurisprudențială de la înființarea instanțelor de judecată
și până în prezent.

Obiectul juridic al infracțiunii constă în relația

de masuri preventive de prevenire a criminalității personale pe care
activitățile respective 1)

Subiectul activ al infracțiunii nu este determinat de lege

Elementul material al infracțiunii este de natură
fizică, constând în distrugerea, alterarea sau omisiunea
documentului înscrisului, precum și înscrisului înscrisului
documentului înscrisului. Elementul material al infracțiunii
constă în distrugerea, alterarea sau omisiunea documentului
înscrisului, precum și înscrisului înscrisului documentului
înscrisului, prevăzută în art. 252 Cod penal.

Elementul material al infracțiunii apare sub forma materială, deci
într-o formă în prezența unei infracțiuni omisive. Infracțiunea, deci cunoaște
comis o infracțiune contra securității statului, prevăzută în art.
165 sau art. 167 Cod penal, nu aduce la cunoștința autorităților
faptul respectiv. Pentru a se achita de această obligație, nu
este necesară formă denunțului (el poate fi oral sau scris) și nici mijlocul

Elementul material al infracțiunii este de natură
fizică, constând în distrugerea, alterarea sau omisiunea
documentului înscrisului, precum și înscrisului înscrisului
documentului înscrisului. Elementul material al infracțiunii
constă în distrugerea, alterarea sau omisiunea documentului
înscrisului, precum și înscrisului înscrisului documentului
înscrisului, prevăzută în art. 252 Cod penal.

Elementul material al infracțiunii este de natură
fizică, constând în distrugerea, alterarea sau omisiunea
documentului înscrisului, precum și înscrisului înscrisului
documentului înscrisului. Elementul material al infracțiunii
constă în distrugerea, alterarea sau omisiunea documentului
înscrisului, precum și înscrisului înscrisului documentului
înscrisului, prevăzută în art. 252 Cod penal.

Elementul material al infracțiunii este de natură
fizică, constând în distrugerea, alterarea sau omisiunea
documentului înscrisului, precum și înscrisului înscrisului
documentului înscrisului. Elementul material al infracțiunii
constă în distrugerea, alterarea sau omisiunea documentului
înscrisului, precum și înscrisului înscrisului documentului
înscrisului, prevăzută în art. 252 Cod penal.

„Dobândirea bunului de către tâlnitor” înseamnă luarea în stăruire deplină a unui bun, prin cumpărare, schimb sau obținut prin altă cale. Prin „transformarea bunului” înțelegem modificarea aspectului sau formei acestuia, ori chiar a substanței unui lucru.

„Înlesnirea valorificării” înseamnă a ajuta, în orice mod, la înstrăinarea bunului cu obținerea unui folos material, fie prin punerea în vânzare sau dețineră, fie prin intermedierea vânzării acestuia.

Pentru ca acțiunile enumerate să realizeze latura obiectivă a infracțiunii, trebuie îndeplinită cerința ca bunul asupra căruia se efectuează acțiunea să provină din săvârșirea de către altul a unei fapte prevăzute de legea penală cu infracțiune robustă securității statului.

Totodată, se cere să nu fi existat o înțelegere cu autorul faptei din care provine bunul, înțelegere intervenită înainte sau în timpul săvârșirii de către acesta a infracțiunii contra securității statului. Existența unei astfel de înțelegeri conduce la încadrarea faptei ca fiind complicitate, potrivit art. 26 Cod penal.

Infracțiunea de tălnuire contra securității statului se săvârșeste numai cu intenție, tălnuirea din culpă nefiind infracțiune. Este însă necesar ca făptuitorul să fi cunoscut că bunul provine din săvârșirea unei fapte incriminate de Titlul I al părții speciale a Codului penal. Dacă făptuitorul nu a cunoscut acest lucru, dar a știut că bunul provine dintr-o faptă prevăzută de legea penală, se va reține tălnuirea în paguba avutului obștesc (art. 234 Cod penal) ori în paguba avutului personal sau particular (art. 221 Cod penal). În astfel de cazuri sintem în prezența unei erori de fapt secundare care, fără să înlăture caracterul penal al faptei, constituie o cauză de atenuare a răspunderii penale, potrivit art. 51 alin. 2 Cod penal. Dimpotrivă, dacă făptuitorul a fost în eroare totală, în sensul că nu a cunoscut că bunul ar putea proveni din fapte penale, lipsind de vinovăția, nu va exista nici un fel de infracțiune, conform art. 51 alin. 1 Cod penal.

Totodată, se mai ține cu pînă acțiunea sa subiectivă să fi urmărit un anumit scop, și anume obținerea pentru sine sau pentru altul a unui folos material.

Observăm că pentru existența tălnuirii este suficient ca făptuitorul, prin activitatea infracțională, să fi urmărit obținerea pentru sine sau pentru altul a unui folos material, indiferent dacă l-a și realizat efectiv.

Dacă se constată că fapta a fost săvârșită fără a se urmări obținerea unui folos material, eu ar putea constitui infracțiunea de favorizare a infractorului.

Într-adevăr, potrivit art. 173 alin. 3 combinat cu art. 264 Cod penal, constituie infracțiunea de favorizare a infractorului ajutorul dat unui infractor, fără o înțelegere stabilită înainte sau în timpul săvârșirii infracțiunii, pentru a îngreui sau zădărnici urmărirea penală, judecata sau executarea pedepsei, ori pentru a asigura infractorului folosul sau produsul infracțiunii.

Nu poate fi subiect al acestei infracțiuni autorul infracțiunii principale sau ceilalți participanți, legea penală nepedepsind autofavorizarea. Dacă infractorul care comite actele de favorizare a participat și la să-

vârșirea infracțiunii principale, activitatea sa posterioară nu constituie infracțiune de favorizare a infractorului, deci nu se autonomizează.

Elementul material al acestei infracțiuni constă în acțiunea prin care se acordă ajutor unui infractor. Ajutorul trebuie să fie dat fără a exista o înțelegere înainte sau în timpul săvârșirii infracțiunii favorizate. Existența unei astfel de înțelegeri conduce la schimbarea încadrării juridice a faptei în complicitate, potrivit art. 26 Cod penal.

Ajutorul poate fi dat în mod direct sau indirect, pe față sau în mod clandestin, poate fi material (cînd favorizatorul ascunde lucrurile provenite din infracțiune) sau intelectual (dacă, de exemplu, favorizatorul îl sfătuiește pe infractor cum să procedeze pentru a se putea sustrage urmăririi sau executării¹⁾).

Pentru existența laturii obiective a acestei infracțiuni este necesar să se fi săvârșit anterior o infracțiune contra securității statului de către cel favorizat. Dacă la tălnuire nu se cere acest lucru, fiind de ajuns ca fapta să fie din cele prevăzute în Titlul I al părții speciale a Codului penal, în caz de favorizare rezultă că ajutorul trebuie dat unui „infractor”.

Nu are relevanță calitatea pe care a avut-o infractorul favorizat în săvârșirea faptei (autor, instigator ori complici) și nici dacă infracțiunea contra securității statului a fost comisă cu intenție sau din culpă.

Infracțiunea săvârșită de cel favorizat poate fi consumată în fază de tentativă ori de act pregătitor pedepsibil (potrivit art. 173 alin. 2 Cod penal). Nu este necesar ca favorizarea să se refere la întreaga activitate a infractorului favorizat, ci ea poate privi numai o parte din această activitate. De asemenea, există infracțiunea de înmănuire a infractorului, chiar dacă ajutorul dat nu a avut ca urmare rezultatul în vederea cărui a fost acordat.

Favorizatorul trebuie să știe că persoana pe care o favorizează a comis o infracțiune contra securității statului. Altfel, fapta se comite cu intenție, ajutorul dat din culpă nefiind incriminat.

Dată fiind gravitatea infracțiunilor contra securității statului, în art. 173 alin. 3 Cod penal s-au prevăzut unele reguli derogatorii în ceea ce privește sancționarea tălnuirii și favorizării cînd ele se referă la infracțiuni de această natură.

Regulile respective privesc, mai întâi, limitele legale de sancționare, care sînt mai mari decît cele prevăzute pentru faptele similare săvârșite în legătură cu alte infracțiuni. Totodată, se prevede că și tălnuirea (favorizarea) săvârșită de sot sau de o rudă apropiată²⁾ în cazul infracțiunilor contra securității statului decît de grave (art. 155—163 și 167 Cod penal) se pedepsește.

În art. 173 alin. 4 se precizează că pedeapsa aplicată tălnitorului și favorizatorului nu poate fi mai mare decît pedeapsa prevăzută de lege pentru autor. Este vorba, firește, de pedeapsa concretă aplicată acestora, pentru autor. Este vorba, firește, de pedeapsa concretă aplicată acestora, care nu poate depăși limitele legale prevăzute pentru autor. Aceasta nu înseamnă că pedeapsa aplicată tălnitorului sau favorizatorului n-ar putea fi egală sau chiar mai mare decît pedeapsa aplicată autorului, dacă condițiile concrete o justifică³⁾.

¹⁾ T. Vasilu și colab., op. cit., vol. II, partea specială, p. 129.

²⁾ A se vedea prevederile art. 162 Cod penal.

³⁾ T. Vasilu și colab., op. cit., p. 67.

BIBLIOGRAFIE CONSULTATIVĂ

1. Nicolae Ceaușescu, *Mesaj adresat lucrătorilor Ministerului de Interne cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la crearea organelor de securitate* — 27 august 1978, în „România pe drumul construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate”, vol. 16, Editura Politică, București 1979, p. 593—594.
2. Nicolae Ceaușescu, *Cuvîntare la consfătuirea cu activul de bază al Ministerului de Interne*, în „România pe drumul desăvîșirii construcției socialiste”, vol. 2, Editura Politică, București 1968, p. 403—407.
3. Nicolae Ceaușescu, *Cuvîntare la adunarea festivă consacrată aniversării a 30 de ani de la înființarea organelor securității statului*, în „România pe drumul desăvîșirii construcției socialiste”, vol. 1, Editura Politică, București 1968, p. 460—463.
4. Nicolae Ceaușescu, *Cuvîntare la consfătuirea cadrelor de bază din securitate, miliție, procuratură și justiție*, în „România pe drumul construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate”, vol. 4, Editura Politică, București 1973, p. 340—341.
5. Nicolae Ceaușescu, *Raport la Conferința Națională a P.C.R.*, 14—16 decembrie 1987, Editura Politică, București 1987, p. 61.
6. Nicolae Ceaușescu, *Expunere cu privire la unele probleme de consolidare activității economico-sociale, ale muncii ideologice și politico-educative, precum și ale situației internaționale* — 29 aprilie 1983, Editura Politică, București 1983, p. 37.
7. Nicolae Ceaușescu, *Cuvîntare la dîneul oferit de Ministerul Apărării Naționale și Ministerul de Interne cu prilejul celei de-a 55-a aniversări a zilei de naștere și împlinirea a patru decenii de activitate revoluționară în rîndul partidului* — 27 ianuarie 1973, în „România pe drumul construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate”, vol. 3, Editura Politică, București, 1973, p. 129.
8. Nicolae Ceaușescu, *Cuvîntare la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne* — 23 decembrie 1976, în „România pe drumul construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate”, vol. 13, Editura Politică, București 1977, p. 656—657.
9. Nicolae Ceaușescu, *Mesaj adresat lucrătorilor din Departamentul Securității Statului cu prilejul împlinirii a 35 de ani de la crearea organelor de securitate* — 29 august 1983, în „România pe drumul construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate”, vol. 26, Editura Politică, București 1984, p. 216.
10. Decretul nr. 121 din 3 aprilie 1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, publicat în *Buletinul Oficial* nr. 29 din 3 aprilie 1978, modificat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 183/1980, publicat în *Buletinul Oficial* nr. 46 din 13 iunie 1980.

12. *Legea nr. 8/1974 — Legea apelor* — publicată în *Buletinul Oficial* nr. 12 din 4 aprilie 1974, modificată prin Decretul nr. 439 (Legea nr. 46), publicat în *Buletinul Oficial* nr. 177 din 30 decembrie 1976.

13. *Legea nr. 23/1971 privind apărarea secretului de stat* — publicată în *Buletinul Oficial* nr. 157 din 17 decembrie 1971, modificată prin Decretul nr. 304 (Legea nr. 55), publicat în *Buletinul Oficial* nr. 12/1972, și Decretul nr. 136 (Legea nr. 48), publicat în *Buletinul Oficial* nr. 81/1974.

14. *Tratatul penal al R. S. România*, Editura politică, 1973.

15. *Codul de procedură penală al R. S. România*, Editura politică, 1971.

16. Vinuță Dongoroz și alii, *Explicații teoretice ale Codului penal român*, vol. III, *partea specială*, Editura Academiei R. S. România, București 1971, p. 17—203.

17. Teodorescu Vasile și alii, *Codul penal al R. S. România*, comentat și adnotat, *partea specială*, vol. I, Editura științifică și enciclopedică, București 1973, p. 16—65.

18. O. Loghin, A. Filipas, *Drept penal, partea specială*, Editura didactică și pedagogică, București 1963, p. 12—13.

19. *Tratatul* Aug. Stoian, *Drept penal, partea specială*, Editura didactică și pedagogică, București 1976, p. 13—60.

20. C. Rău, *Curs de drept penal, partea specială*, vol. I, București 1972, p. 37—80.

21. V. Papadopol, M. Popovici, *Repertoriu alfabetic de practică judiciară în materie penală pe anii 1968—1975*, Editura științifică și enciclopedică, București 1977.

22. V. Papadopol, M. Popovici, *Repertoriu alfabetic de practică judiciară în materie penală pe anii 1976—1980*, Editura științifică și enciclopedică, București 1982.

23. Ion Neagu, *Drept procesual penal*, Editura Academiei R. S. România, București 1988.

24. G. Antescu, C. Bala, Gh. Chelulescu, *Dictionar juridic penal*, Editura științifică și enciclopedică, București 1976.

25. *Culegere de decizii ale Tribunalului Suprem pe anii 1969—1988*.

26. *Recueil Român de Droit pe anii 1969—1988*.

CUPRINS

	Pag.
In loc de prefață	3
CAPITOLUL I: Securitatea statului — valoare socială deosebit de importantă pentru poporul nostru. Sancțiile ce revin organelor de securitate din documentele de partid și legile țării pentru prevenirea și eliminarea faptelor de natură a pune în pericol securitatea statului	3
Secțiunea I: Noțiunea de securitate a statului nostru socialist și importanța acestor valori sociale	3
Secțiunea a II-a: Sancțiile ce revin organelor de securitate din documentele de partid și legile țării pentru apărarea securității statului nostru socialist	6
CAPITOLUL II: Caracterizarea generală a infracțiunilor contra securității statului	11
Secțiunea I: Conceptul și sediul infracțiunilor	11
Secțiunea a II-a: Elementele constitutive ale infracțiunilor contra securității statului	12
Secțiunea a III-a: Formele infracțiunilor contra securității statului și rețimul de sancționare a acestora	22
a. Formele infracțiunilor contra securității statului	22
b. Rețimul de sancționare a infracțiunilor contra securității statului	23
Secțiunea a IV-a: Unele aspecte privind competența de urmărire și judecare a infracțiunilor contra securității statului	30
Secțiunea a V-a: Unele aspecte de ordin criminologic cu privire la activitatea infracțiunilor contra securității statului	30
Secțiunea a VI-a: Tehnica încadrării juridice a infracțiunilor contra securității statului	37
1. Noțiunea și importanța cunoașterii acestei tehnici	37
2. Încadrarea juridică în cazul infracțiunilor consumate	38
3. Încadrarea juridică a tentativei la infracțiunile contra securității statului	39
4. Încadrarea juridică în cazul actelor pregătitoare la infracțiunile contra securității statului	39
5. Încadrarea juridică în cazul participăției penale	39
6. Încadrarea juridică în cazul existenței vreunei cauze de agravare sau atenuare a pedepsei	40

CAPITOLUL III: Infracțiunile de trădare, divulgare a secretului care periclitează securitatea statului, spionaj și acțiuni dușmănoase contra statului	41
Secțiunea I: Trădarea prin transmitere de secrete și spionajul	41
A Trădarea prin transmitere de secrete	41
B Spionajul	49
Secțiunea a II-a: Divulgarea secretului care periclitează securitatea statului	51
Secțiunea a III-a: Trădarea	56
Secțiunea a IV-a: Trădarea prin ajutarea inamicului	60
Secțiunea a V-a: Acțiunile dușmănoase contra statului	64
CAPITOLUL IV: Infracțiunile de atentat, precum și infracțiuni contra reprezentantului unui stat străin	66
Secțiunea I: Atentatul care pune în pericol securitatea statului	66
Secțiunea a II-a: Atentatul contra unei colectivități	69
Secțiunea a III-a: Infracțiuni contra reprezentantului unui stat străin	72
CAPITOLUL V: Infracțiuni contra securității statului săvârșite în domeniul economiei naționale	75
Secțiunea I: Actele de diversione	75
Secțiunea a II-a: Sabotajul	78
Secțiunea a III-a: Subminarea economiei naționale	81
CAPITOLUL VI: Infracțiunile de subminare a puterii de stat, complot și propagandă împotriva ordinii socialiste	84
Secțiunea I: Subminarea puterii de stat	84
Secțiunea a II-a: Complotul	86
Secțiunea a III-a: Propagandă împotriva ordinii socialiste	87
CAPITOLUL VII: Alte infracțiuni contra securității statului	100
Secțiunea I: Compromiterea unor interese de stat	100
Secțiunea a II-a: Nedenumțarea	102
Secțiunea a III-a: Tănuirea și favorizarea privitoare la infracțiuni contra securității statului	103
Bibliografie	108

Redactor: LA. col. DANAI DUMITRU
 Tehnoredactor: plul. CARSTOIU DAN

Comanda nr. D/577/70 Dat la cules: 11.11.1988
 R.M. nr. 04 Bun de tipar: 11.11.1988

Lucrarea conține 112 pag.